

BUTLLETÍ INFORMATIU D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA DEL SIÓ

Núm. 223 – Any XIX

SETEMBRE de 1982

Foto: J. M.ª Lluch

L'Honorable President del Parlament en la roda de premsa que mantingué amb redactors de 'Sió'

Redactor en Cap: Jaume Cots i Solé

Redactors: Josep Bertran, Pasqual Castellà,
Ricard Creus Jaume Cuñat, Joaquim Felip
Josep M.ª Lluç, Pere Mora, Jordi Padullés
Josep M.ª Pijuan, Teresa Prados, Joan
Puig i Rosa-Mari Sera

Col·laboradors: Miquel Aguilà, Jaume Brils,
Ramon Creus, Francesc Domingo, Josep
Farreny, Jaume Figuera, Joan Novell,
Agnès Pedrós, Lluís Pons, Deudat Pont,
Pauli Ribera, Magda Trepà i Guillem
Viladot.

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)

Impremta G. Vicens - Guimerà, 15
Agramunt

Redacció i Administració

Plaça Església, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 600 ptes.

Estranger 700 ptes.

Número solt 55 ptes.

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Publicitat contractada anual:

Una pàgina	5000 ptes. al mes
1/2 "	1500 "
1/4 "	750 "
1/8 "	400 "

Anuncis solts, 50 % d'augment

Ajut especial: 1000 ptes. a l'any

Per a subscripcions i anuncis poden
dirigir-se a la Llibreria

Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79

o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81

Jaume Cots - Tel. 39 01 32

La Redacció, manifesta la no obligatorietat d'acceptar totes i cada una de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SIO, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig

Els escrits que arribin a SIO, perquè puguin sortir publicats en el mes de data de la revista, han d'ésser presents a la redacció (Apartat, 10) abans del dia 25 del mes anterior.

El lector opina...

ARA ÉS L'HORA CATALANS!

Si, ara és l'hora catalans d'estar alerta per quan vingui el 28 d'octubre, i de passar recepta als sucursalistes del PSOE a Catalunya, tal com diu l'Ignasi al SIO del maig 82. Suposo que ni els més «passotes», diguem-ho així, poden passar per alt aquesta ocasió que tenim ara per no donar el vot a aquells que ens volen «harmonitzar».

Quan tot el poble de Catalunya, el dia 14 de març ens manifestarem a Barcelona cridant als quatre vents que SOM UNA NACIO i NO a la LLOHPA, ara tenim l'ocasió també de poder dir no als sucursalistes. Ara quan vinguin a fer campanya electoral, no ho sé com s'ho faran, o quina excusa donaran a la gent perquè els donin els vots, que jo crec que si tenen una mica de vergonya, no en faran gaires de mitings, ni faran moltes assemblees aquí a Catalunya i al País Basc que vegin que quan es fa una cosa mal feta o en contra de la majoria, ens en recordem, encara que ara vinguin amb mitja dotzena de poncelles a les mans, no ens deixarem enganyar una altra vegada.

Així que, catalans, cura a qui donem els vots, no sigui cas que ens torni a sortir una altra LLOHPA, de moment ja n'hem conegut a uns, si tal com diu el refrany, que val més conèixer, que ésser conegut. Aquests ja els coneixem.

ANTONI LLANES i JOVELL

Senyors de SIO:

Agrairia la publicació d'aquestes ratlles, com un desfogament SILENCIOS, davant d'aquest desfogament SOROLLOS (ambdós penso que inútils), de les motos, d'un determinat jovent, que les fan petardejar amb estridència —conscients i feliços— pels carrers de la Vila, a ben entrades hores de la nit.

No hi ha dubte que s'hi-hauria de posar mà. Tal vegada l'Ajuntament, mitjançant el serenó. Hi ha sereno?

De totes meneres crec, que els pares d'aquests «infants» són els qui haurien de posar-hi cura, preocupant-se que no molestessin el veïnatge.

De considerar que «no n'hi ha per tant», allò que «són joves», i és veritat, es podria fer una prova: Situar, cada una d'aquestes motos «fardadores», una mitja horeta i a ple funcionament, sota el balcó de cada un d'aquests «propietaris» mentre els familiars respectivament intenten dormir o escoltar la «tele». Podria ser una forma de conscienciar-los, no?

Gràcies.

ROSA

Senyor Redactor en Cap:

Voldria exposar a la vostra consideració i a la dels lectors de SIO, una qüestió que fa temps que em té intrigat; la NO presència —en aquest mensual— d'una secció fixa, a càrrec de la Parròquia d'Agramunt, on s'hi vegi reflectit el seu batec dins la vila: horaris de misses, informació religiosa, etc.

No comprenc aquest «oblit», pensant que SIO és un mitjà de difusió, i que l'Església té molt a dir, i fer-ho a tots nivells.

Davant d'aquest fet —per a mi insòlit— sols em resta plantejar-me interrogants:

Hi ha bones relacions entre aquestes entitats?

Tal vegada SIO no vol admetre una secció de la Parròquia?

Po'ser és l'Església la que té en anatema a SIO, o el considera sense importància?

Algú em podria aclarir aquests dubtes?

Molt agraït.

JAUME

N. de la R. — SIO, Butlletí Informatiu Municipal, està obert a tothom i, més encara, si es tracta d'una entitat de la vila, a les que SIO sempre ha demanat col·laboració.

Rectifiquem l'oblit que tinguèrem en el SIO n. 222 del passat mes d'agost, en el que deixàrem de donar el nom —com és habitual— de l'autor de les fotos que en aquest cas, és un dels nostres fotògrafs, en Josep M.ª Pijuan.

AGENDA

AGOST

diumenge, 1 — C. F. AGRAMUNT

Aquesta entitat esportiva, aquest matí i a la sala B del cinemaAVINGUDA, ha celebrat Assemblea extraordinària de Socis —un centenar són els que hi han acudit— on s'ha procedit a la lectura i aprovació de l'acta anterior, presentació de l'estat de comptes, pressupost per a la propera temporada, situació actual de la plantilla, etc... Pel que es veu, la situació més preocupant és la monetària, hi ha bastant dèficit, falten socis!!

NOU MOSSEN

Després de la seva recent ordenació com a prevere —la passada diada de St. Jaume, i al veí poble de Puigverd— de Joan Ordi Fernández, a aquest, el Sr. Bisbe, li ha encomanat la missió de servir espiritualment la nostra Parròquia. Benvingut.

MÉS PROBLEMES

Una empresa de confeccions de faldilles, OMYSO, S.A., que feia anys havia vingut a establir-se aquí, el passat 27 de juliol tancà les portes per problemes laborals. Són 13 les treballadores que es queden al carrer.

dimarts, 3 — PARDALS

L'apunt d'avui és una curiositat. Deixar constància que, en aquests mesos d'estiu, aquestes petites aus hi són a centenars als arbres de les places del Pou i Mercadal i, els seus cants, es fan sentir de valent a la sortida i posta del sol.

CARRETERES

No acaben de realitzar-se plenament les millores de les carreteres que porten a Agramunt. S'estan realitzant, molt migradament, obres de millorament a les carreteres que ens porten a Cervera i Balaguer. Semblava que la cosa anava seriosament amb la de Tàrrrega, s'havia començat, des d'aquí, amb molta maquinària i ganes de fer-ho bé, però sols han estat fets uns cinc quilòmetres. Abans d'arribar on hi havia l'antiga casella, homes i màquines han desaparegut. Es diu que han parat perquè es volen treure els revolts que hi ha en aquell sector.

PRODUCCIO

Segons declaracions d'una persona ben informada sobre aspectes agrícoles i ramaders, Lleida és una de les províncies d'Espanya amb més producció de bestiar perquè i, dins Lleida, la Ribera de Sió és on es cria més d'aquest bestiar.

dijous, 5 — T. V. C.

A la fi, en el programa de televisió catalana d'aquest migdia «Ara, Lleida», hem vist la gravació feta per un equip de televisió, quan es desplaçà aquí el passat dia 8 de maig.

Ha estat un muntatge d'uns minuts ben aprofitats, amb diferents seqüències sobre aspectes de la cultura i indústria locals, i imatges de diferents indrets de la vila.

dissabte, 7 — BALL DE BARRIS

L'han celebrat, aquest vespre, els veïns de la Comunitat de vivendes del Sió, en l'ample espai que hi ha al final del carrer Verge del Socors. L'acte ha estat molt animat.

dilluns, 23 — TEMPESTA

Una d'aigua i vent s'ha desfermat a darrera hora del vespre. Encara que les fortes bufades de vent no han durat molta estona, sí que han estat quantiosos els danys que ha causat en aquesta zona. El vent ha esfondrat parets, s'ha emportant teulats sencers de granges, i molts arbres arrencats de soca-arrel. Concretament a la carretera de Tàrrrega —al cap de la serra— un d'ells, en caure, ha barrat el pas produint-se el consegüent atascament de vehicles que la pluja i la foscor ha fet més aparatós. També, per causa de la tempesta, ens quedarem sense llum, alguns sectors de la vila, més de 12 hores.

divendres, 27 — AIGUAT

Es el que ha fet avui, ja que ha estat plovent amb ganes durant tot el dia, cosa anormal en aquesta època de l'any en la que si solen produir-se tormentes, però de curta durada.

dimarts, 31 — FORASTERS

Durant aquests dies d'agost són molts els que es veuen per aquí. La majoria, gent que passen les vacances a la vila o en pobles de la rodalia.

EDITORIAL

Relliscada i eleccions

El nou «Delegado» del Govern Central a Catalunya, Sr. JACINTO BALLESTE, no ha estat pas massa afortunat, que diguem, en les primeres declaracions que ha fet sobre la nostra identitat, la vigília de la presa de possessió del seu càrrec.

Per ell, Catalunya és una «región». No una Nació com pretenem ni una nacionalitat com assenyalen la Constitució Espanyola i el nostre Estatut d'Autonomia (que dit sigui de passada són, avui per avui, les nostres màximes lleis), sinó simplement una «región», així tal com sona.

Si no fos perquè aquesta declaració la va fer a primera hora del matí en un programa radiofònic d'àmbit estatal i la pregunta potser el va agafar de sorpresa, sense aturar-se a reflexionar en la seva resposta, gairebé podríem qualificar de bel·ligerant la definició que fa del nostre País el Sr. BALLESTE. Però és clar, tan aviat no hi ha prou claredat d'idees i a ben segur que hauria estat potser com a mínim més diplomàtic si la mateixa opinió l'hagués de donar a la tarda, posem per cas.

No obstant, però, i precisament perquè potser estava mig endormiscat, no deixa d'ésser significatiu que l'abundància del cor li sortís per la boca al Sr. Ballesté i això, en vigílies d'unes eleccions generals que si bé eren esperades han causat una profunda sorpresa per la preemtorietat de la seva convocatòria.

Creiem que caldria començar a pensar-hi en les properes eleccions. Tinguem present, si més no, que si el «Delegado» d'un govern que fa aigües i al que molt probablement li queden pocs dies d'activitat política té les penques d'ignorar tant olímpicament la identitat d'un país, el nostre, que no faria en una situació de seguretat i perllongada actuació?

Decididament no les considerem massa convenientes les opcions polítiques dirigides des del centre geogràfic (no confonguem) i amb voluntat, sembla, de manegar-ho tot des d'allí. Correm el risc que confonguin l'Estat de les Autonomies per la conversió d'Espanya en un país amb 16 o 17 «províncias»... i NO ES AIXO.

Evidentment cal pensar-hi i molt seriosament, en el moment de disposar el nostre vot.

«SIO»

SETEMBRE
dilluns, 6 — RADIO SIO

«La veu de la festa major» ha començat les seves emissions radiofòniques amb programacions de: dos quarts de 9 a 11 del vespre, els dies feiners, i de 2 a 4 de la tarda i 9 a 11 del vespre, els dies de la Festa Major. Emetrà sols durant aquesta setmana, i per banda de Freqüència Modulada 105, 1 M H z.

Ràdio Sió ha estat organitzat pel Grup Escènic Agramuntí i el Consell de Festes. La direcció artística també a càrrec del Grup Escènic, i la tècnica per Magi Guasch i Jordi Vilar. «L'estudi» el tenen instal·lat a Ca la Vila, en l'antiga secretaria. Es pot escoltar fins a 4 o 5 quilòmetres, el que permet que alguns pobles de la rodalia la captin.

dimecres, 8 — EXPOSICIO

A la «casa de la Coral d'Avui» aquest vespre ha tingut lloc la inauguració de l'exposició de pintures (es perllongarà al llarg de la setmana) que, sota el títol de «Feres negres, manses i alegres» ha presentat el nostre convilatà Josep Farreny. Ell mateix ha donat una xerrada amb motiu de la presentació de la seva obra.

dijous, 9 — VISITA DEL PRESIDENT DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Heribert Barrera, invitat pel Consistori, aquesta tarda s'ha desplaçat a Agramunt per fer el PREGO DE LES FESTES. També ha inaugurat el II Concurs de Fotografia, Vila d'Agramunt, i el nou Centre Escolar, situat al Passeig Nou. Durant el refrigeri, ofert per la Corporació a les Autoritats, ha concedit una entrevista a la nostra revista, així com a ràdio Sió i premsa en general. Amplia informació en aquest número.

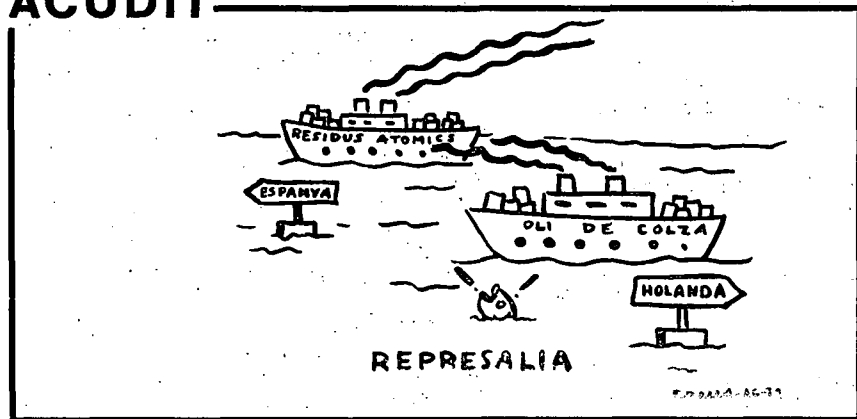
dissabte, 11 — LA DIADA

La Diada Nacional de Catalunya, com ha passat en aquests darrers anys, ha quedat una mica diluïda dintre els actes de la Festa Major. No obstant això, un grup de joves n'ha fet una recordança històrico-poètica, en un programa per ràdio Sió.

dilluns, 13 — DIA DEL GOS

Aquesta tradició agramuntina de fer festa l'endemà de la Festa Major, segueix practicant-se, amb agraïment per aquells que han de recuperar son i forces, si han volgut seguir tots els actes programats per aquests dies de Festa Major. D'aquesta trobaran més amplis comentaris en les planes centrals.

ACUDIT

**Es donen classes
elementals
de FRANCÈS**

Interessats trucar al
Tel. 39-01 54

**Es dona Repàs
d'E.G.B.**

Interessats trucar al
Tel. 39 03 14

Confeccions AGRAMUNT

Avda. M. Jolonch, 44 Tel. 39 00 17

Electricitat ALBAREDA

Pl. Mercadal, 9 Tel. 39 08 04

Pastisseria i Forn BARÓ

Sió, 12 Tel. 39 07 09

Lampisteria J. BARRIL

Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70

Bar BLANC i NEGRE

Avda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02

Motos BOVET

Carrer Institut Tel. 39 09 99

FORN CAMATS

Sant Joan 4, Tel. 39 02 38

MAGATZEMS COTS

Plaça Mercadal Tel. 39 01 32

FERRETERIA ESCOLA

Guimerà, 3 Tel. 39 01 65

Mobles ESCOLA

Avda. M. Jolonch 28 Tel. 39 07 85

Material Construcció A. ESTEVE

Avda. M. Jolonch, 6 Tel. 39 02 60

FOTOS FONT

Sió, 31 Tel. 35 04 34 - Seu d'Urgell

Bar FRANKFURT del Sió

Pl. Pou, 22

SABATERIA HUGUET

Pl. Església, 7 Tel. 39 06 63

Planxisteria GARCIA

Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56

Carnisseria JORDINA

A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37

Torrans i Pastisseria A. LLUCH

Pl. Pou, 1 Tel. 39 00 30

QUEVIURES MORA

Sant Joan, 42 Tel. 39 03 81

Sastreria-Confeccions NOGUERA

Sió, 8 Tel. 39 02 14

Queviures Cal PANTON

Avda. J. Mestres Tel. 39 01 41

Electricitat i Fontaneria P. RIERA

Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14

TORRONS ROIG

Avda. M. Jolonch Tel. 39 02 33

Taller Miquel ROVIRA

Avda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86

Panyeries SABADELL

A Guimerà Tel. 39 00 54

Queviures R. SERA

Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

Esparteria Josep M. TORRES

Sió, 35 Tel. 39 08 39

FARRATGES VIÑALS

Avda. Catalunya Tel. 39 00 31

Peixateria VILLALTA

A Guimerà, 6 Tel. 39 60 83

Història i Anecdolari

A la nostra vila fa exactament cent anys que disposem de Safareigs públics; al seu temps fou una millora important i val la pena fer-ne memòria.

Actualment no és concebible un estatge sense aigua corrent i són escasses les famílies que no posseeixen rentadora automàtica; però no sempre havia estat així i abans de baixar el Canal, com aigua corrent, només es tenia a l'abast la que portava el Sió: la que passava directament pel riu i la que, canalitzada, discorria per la Segla Molinal i les seves derivacions. A part deixem les basses, paus i cisternes que solament encabien aigua entollada.

On rentaven la roba les mestresses abans de baixar el Canal? Segurament l'única aigua que s'aprofitava per aquesta finalitat era la del Sió, en els diferents indrets on aquesta circulava o es podia conduir. Es de creure que basses i pous, i no cal dir les cisternes, es guardaven per usos de boca, per persones i animals. Ben cert que l'aigua del Sió, en ser crua, sempre ha estat poc apta per desfer el sabó i fer una bona neteja; però per això de tant en tant les mestresses passaven bugada.

Passar bugada era una feina lenta, pacient i efectiva. Una vegada efectuada l'operació del cossi en sortia una roba blanca i plenament desinfectada. Aquella olor característica del llexiu omplia tota la casa i era la millor garantia de la neteja que s'havia portat a terme.

Però passar bugada només era el darrer toc en aquest procés de netejament i no estalviava pas les ensabonades, ni les esbandides, ni l'enèrgic ús de la pala de rentar. Tampoc la construcció dels Safareig no va fer franques a les dones agramuntines de la penosa labor esmentada; però els facilitaren un indret adequat i còmode —dintre el que cabia— per a realitzar-la. En endavant ja no els calgué buscar una llosa ben plana i una bona tolla d'aigua; allí als Safareigs, ja ho trobaven tot ben amanit. Es veritat que les que rentaven al safareig de l'hort, o en algun altre indret particular, mai no degueren utilitzar els Safareigs públics, però aquestes devien ser una minoria, del contrari l'Ajuntament no hauria tingut tant interès en construir aquelles instal·lacions.

Quan es van construir els Safareigs feia vint anys que baixava el Canal i el senyor Joan Viladot, (e. p. d.) ens ha deixat escrita una versió de com va anar tot aquell afer. Es veu que l'Ajuntament tenia la intenció de construir-los sota el Canal, a fi que l'aigua hi anés amb més facilitat i s'havien reüllat un tros de terra de cal Siscar que reunia aquelles condicions i que, a més, es trobava prop d'una seqüència de reg, la qual cosa facilitaria el desguàs. Demanaren els terrenys al senyor de Siscar i aquest els digué que els cediria ben a gust al poble només amb una condició: que si alguna vegada la minyona de cal Siscar hi anava a rentar i els safareigs estaven totalment ocupats, una dona li hauria de cedir el lloc, i que aquest tracte hauria de quedar escrit. Els nostres prohoms consideraren humiliant aquesta condició i renunciaren a construir-los en aquell indret. Més tard ho feren sobre el Canal, al lloc on són ara. Fins ací la versió del senyor Joan que amb més detalls es pot llegir al seu llibre «De l'Agramunt pretèrit».

Em plau transcriure els articles referents al tema que ens ocupa, de les Ordenances Municipals de la vila d'Agramunt aprovades pel Governador de Lleida el dia 25 de novembre del 1887. «Art. 47.— No podrán lavarse ropas en otros sitios públicos que en los lavaderos contruidos cerca del Canal de Urgel, y en la corriente del riachuelo Sió, en las épocas en que éste tenga un caudal de aguas suficiente al efecto. Art. 48.— También podrá lavarse en las acequias y perfiles derivados del Canal, siempre que a ello no se opongan los dueños de las fincas que atraviesa la corriente».

Els safareigs es van construir amb bona pedra picada i encara avui el conjunt és tot un monument. Perquè a més dels Safareigs pròpiament dits hi ha una font amb tres canelles i unes piques per abeurar els animals.

A la portada del núm 71 de «SIO», corresponent al gener del 1970, l'amic Ramon Creus ens feia una detallada descripció acompanyada d'uns excel·lents dibuixos. Ho remarco com a demostració que la nostra revista sempre ha considerat els Safareigs com una construcció pública digna d'admirar i de conservar, encara que actualment poc ús es fa d'aquelles instal·lacions.

Lluís PONS i SERRA

LLIBRERIA — PAPERERIA

L'ESPIGA

OBJECTES D'ARTESANIA
TREBALLS MANUALS

Un establiment per a un millor servei

AGRAMUNT

GRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER - BOSSES DE PLÀSTIC - TRANSPORTS

CTRA. TÀRREGA, 8/n. ☐ CORREUS n.º 25

☎ (973) 39 02 00 (4 LÍNIAS) ☒ CONSIST

AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

GRAN MERCAT El Rebost

Carrer de Sió, 15

Cursos de Català

**D'OCTUBRE A JUNY
1982 1983**

**Organitza: Conselleria de Cultura
de l'Ajuntament d'Agramunt**

Patrocina: Generalitat de Catalunya

**Apunta-t'hi tot
seguit!**

Informació: Oficines de l'Ajuntament

REFLEXIONS SOBRE L'ESPORT

Amb motiu de la inauguració i posada en funcionament de les noves instal·lacions esportives municipals a Agramunt, és una bona ocasió per parlar d'esport i sobretot de l'esport a comarques.

La participació dels Ajuntaments democràtics i en general de les Institucions en la potenciació de l'esport com a fórmula de millorament de la condició de vida dels ciutadans, és un dels fets més positius de la nova situació. La preocupació de tot tipus d'Organismes i Entitats per tirar endavant noves instal·lacions i organitzar el lleure és molt remarcable i s'ha de potenciar. Estem vivint una època daurada de l'esport, on mai no s'havien esmerçat tants esforços, tants diners i tant temps en les coses de l'esport. L'exemple d'Agramunt, és capdavanter en un esperit que s'estén per totes les contrades de Catalunya.

La Cultura Física i en particular l'Esport han esdevingut una necessitat vital en l'home modern. La necessitat del moviment lliure, del contacte amb la natura i la realització de l'esforç físic com a mitjà per combatre el sedentarisme de la vida moderna, fan que l'esport estigui adquirint una dimensió que ultrapassa el marc simplista de l'esport clàssic: entrenament-competició.

Aquestes consideracions inicials ens porten de ple a considerar la solució que l'Administració Pública de Catalunya, és a dir, la Generalitat ha donat a l'organització territorial de l'esport, això és, la creació dels Consells Comarcals de l'Esport; la funció dels quals així com l'entitat administrativa i política de les quatre representacions Territorials de la Direcció General de l'Esport han estat objecte de forta polèmica.

Ha estat difícil fins al moment fer esport a comarques. Fora dels grans nuclis de població la manca d'instal·lacions, de mitjans i de tècnics ha estat un handicap insuperable, per tot un gruu de petites i mitjanes localitats repartides per tots els indrets de Catalunya.

A partir dels darrers anys de gestió del «Consejo Superior de Deportes», amb un canvi important en la mentalitat esportiva de l'Administració de l'Estat i del ciutadà mig i sobretot en el moment de fer-se efectives les transferències a la Generalitat en matèria d'esport i lleure amb competència exclusiva, així com el nou marc delimitat per la Llei de la Cultura Física i de l'Esport, han significat una modificació substancial de les condicions d'actuació esportiva. L'accés als pressupostos generals i als diners de les traveses, han significat un augment important en les dotacions econòmiques de l'esport impensables fa cinc anys endarrera.

En aquest marc de potenciació pressupostària, cal fixar altre cop l'atenció en les entitats bàsiques de l'administració esportiva: els Consells Comarcals i les unitats que els componen: els municipis.

La responsabilització dels Ajuntaments en la tasca esportiva i formativa que es desenvolupa en les seves localitats ha d'anar més lluny del fet aïllat de la subvenció a l'equip de futbol local, o bé als clubs de la vila, si n'hi han, ni tan sols cal aturar-se en la bona disposició envers la construcció de noves instal·lacions. Cal sens dubte que la responsabilitat municipal s'estengui a la promoció de l'esport en totes les seves manifestacions, des de l'esport de base, a l'esport de competició i l'esport de lleure dels ciutadans. Per això és imprescindible que els Ajuntaments contemplin dintre de les seves estructures la figura del tècnic municipal d'esports, col·laborador immediat del Regidor d'Esports.

Experiència personal, viscuda els darrers quatre anys a la vila d'Agramunt em confirmen aquesta creença. Ha estat la decisió i l'empenta dels homes que estan al front de l'Ajuntament, que han fet possible endegar un pla intensiu d'activitats esportives coordinades per mi mateix com a responsable tècnic municipal, amb uns resultats altament satisfactoris fins el moment present, però sobretot i per damunt de les competències, les marques atlètiques i els títols competitiu, l'existència d'un potencial encara inexplorat que ens referma en el treball i en els objectius cada cop més elevats.

La puixança de l'esport en aquest cas concret, heretat d'una ve-

lla tradició esportiva de la vila, ha estat possible gràcies a la perfecta coordinació entre el Regidor d'Esports, que mai no ha restat inactiu, sempre present en totes les ocasions que han estat necessàries per tal de posar els mitjans de l'Ajuntament al servei de des diferents manifestacions esportives, des de campionats escolars fins a organitzacions de cert relleu com campionats comarcals o intercomarcals, fins desplaçaments dels equips locals fora d'Agramunt, i la meua pròpia responsabilitat, en quant a l'organització d'aquestes activitats, des del Pla de Promoció Físico-Esportiu Municipal seguint per totes les manifestacions esportives i coordinant la tasca a nivell local de tots els Centres d'Ensenyament, de forma que ha estat la meua línia de conducta l'unificar els esforços a nivell local, presentant la imatge d'Agramunt en aquest cas, com una entitat per damunt de qualsevol altra, en el convenciment que només plantejant el treball en aquest sentit es pot fer front als avantatges que tenen els grans centres d'ensenyament i clubs de les gans poblacions i capitals, en quant a potencial humà i recursos econòmics.

Crec, doncs, que el «Leiv motiv» d'una actuació envers la potenciació de l'esport a tots els nivells a comarques resideix en un tant per cent molt elevat en el funcionament perfecte del «Tàndem» regidor d'Esports tècnic municipal d'Esports, en el primer càrrec polític que sorgeix d'unes eleccions democràtiques i que té cura del bon funcionament de les entitats esportives, de la potenciació de l'esport a tots els nivells i de la construcció de noves instal·lacions que fent altre cop referència al cas d'Agramunt, han estat el nord en l'actuació política de l'Ajuntament i més concretament del Regidor d'Esports senyor Josep Bertran i Puigpinós, que ha cristallitzat en les seves instal·lacions recentment inaugurades pel President Pujol, com a primer pas envers realitzacions més ambicioses. El segon, responsable únic davant el Consistori, tècnic d'Esports que pot anar des d'un professional de l'INEF en grans Ajuntaments, fins a professors d'EGB o tècnics federatius en Ajuntaments mitjans, passant en altres casos per persones que estiguin preparades mínimament, practicants de l'esport que tinguin sobretot el gust i les ganes de treball en aquest camp de l'activitat cívica, que tenen al seu càrrec la coordinació i organització de tota la tasca esportiva a nivell local.

Crec, en tot cas, que davant l'experiència viscuda, és aquest un bon sistema per encetar una actuació envers l'ampliació de la base esportiva del país, juntament amb un treball seriós i constant que només després d'anys permet recollir resultats.

Com a conseqüència lògica d'aquest plantejament a nivell local, és la seva projecció a nivell comarcal modificant l'estructura dels actuals Consells Comarcals, separant perfectament la tasca política dels representants municipals, de la tasca tècnica, que restaria en mans exclusives dels tècnics municipals corresponents, constituïts en Consell Tècnic Comarcal.

RICARD BURBALLA

Classes d'Anglès

Nocturnes bi-setmanals

Lloc: Col·legi Immaculada, per adults i nens i nenes a partir dels 7 anys.

Inici del curs: dia 5 d'octubre.

Per a més informació i inscripcions:

Tel. 310294, o bé el mateix dia 5

Cooperativa Agropecuària de Guissona

Tel. 550000 (14 línies)
GUISSONA

Pinsos Compostos

**Escorxador general
Frigorífic**

**Medicaments i
Assistència Tècnica**

**Material per a la
Ramaderia**

Secció Agrària

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

Ferreteria

MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell

AGRAMUNT

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

Sastreria

UNIVERS

Avda. Carlemany, 81

LES ESCALDES
PRINCIPAT D'ANDORRA

PUNT I COMA

Asseguda en un banc massa alt per a les seves cames, incòmode i dur, calia esperar dues hores fins que passés el tren que se l'enduria lluny de tot el que havia d'oblidar. No seria fàcil però ella no era covarda. Hagué d'estrényer-se en aquell banc per tal d'acollir un home de gairebé cinquanta anys que trobava dificultats en asseure's i poder permanèixer quiet. Començà a fer-li nosa i malgrat el justa que se sentia, s'encongi una mica més per tal d'evitar aquell grapat de nervis.

Eren prop les dotze del migdia i començava a sortir gent de tots costats. Les veus, pujades de to, es fonien en un rumor ensordidor i molest. El fum d'un cigar pròxim la marejava. Sentia una calor apegalosa que li anava minvant les forces. Quin abril havia esclatat més calorós! Li feien nosa les mànegues de la camisa, el pullover, la bossa que servava entremig de les cames, l'home assegut a la seva vora tot i que ara restava tranquil amb una mirada tan apagada que semblava cercar un refugi a terra per tal de colgar-se en ell. La seva imaginació fèrtil la portà a veure en aquell ésser la persona més desgraciada del món que s'havia rebelat amb un neguit desesperat en aquell banc dur i aspre com la seva probable història i que esgotades les forces, restava vençut esperant el tren que se l'endugués lluny d'allí amb el misteri i risc de prendre en lloc del tren de la vida, un tren equivocat. En arribar a aquesta conclusió s'estremí, perquè ja no era aquell home el protagonista del seu pensament sinó que era ella la que havia passat a escena. Lentament s'havia identificat amb el seu pessimisme que, després d'haver-li donat cos, intentava fugir d'ell.

Mirà el rellotge: les dotze i cinc. Només havien passat cinc minuts! Com podia ésser si feia una eternitat que esperava el tren? Li feien mal els ossos i començà a remenar-se en el banc en un intent de donar vida als membres que tenia adormits. L'home estava tan absort que ni perceïa. Ella començà a moure's amb fúria. Seria possible que aquell saltimbanqui restés ara tan quiet? El banc es bellugava insistent... «Bah! aquest home està més mort que viu». Com si aquest hagués llegit el seu pensament, girà lentament el cap i la mirà tant tristament que immediatament ella es trobà ridícula. A cops de respiració tallada, sentia que li pujaven les llàgrimes i sabia que esclataria en plors si no deixava de ferir-la amb aquella mirada tan morta i tan significativa. Per

uns instants els seus records es passejaven pel seu cap i trepitjaven la seva rialla. De cop, per a ella, la gent que esperava en l'estació cridava, assenyalant-la amb el dit, acusant-la amb la mirada, amb uns crits que ferien, amb uns dits que grataven amb ràbia, amb uns ulls que... sentí que uns ulls la rosegaven, uns ulls pròxims i ja familiars; girà el cap i se'l mirà fitit a fit. Descobrí que l'acariciava amb una mirada càlida i com una disculpa, parpellejà lleument diverses vegades. Al seu front, com onades, es veien els anys i la seva pell bruna era un plànol històric. Li pujà la rialla i ella es confortà. Aquell saltimbanqui que li havia fet nosa, aquell ésser cansat que li havia tornat records, aquell home, ara la feia sentir de nou a gust amb ella mateixa i segura a l'hora de prendre el tren. On aniria ell? Descobrí que li agradaria coincidir en el mateix tren amb aquell home que ara, en la seva ment, provocava una gran atracció. Potser ell venia d'allà on ella volia anar potser ell havia conegut el món que ella somniava, però aquella mirada trista li sobrava, el món que ella havia planejat no coneixia aquestes coses. Per què havia d'esgarrar-li amb aquella mirada el seu somni? Girà bruscament el cap vers ell com una queixa i no el trobà. Se li gelà la sang; on era? Tornà a girar el cap i veié que s'acostava lentament. Podia llegir l'adéu que penjava dels seus llavis i quan ell li digué adéu tornà a sentir-se sola, quasi abandonada.

Mentre esperava el seu tren passejava amunt i avall i ara que estava relaxada, no comprenia perquè s'havia preocupat tant d'on venia o a on anava aquell home; tampoc no el coneixia, doncs, què li importava el que fes o deixés de fer. S'adonà que estava posant nerviós amb els seus passeigs, a un senyor que llegia el diari, i se li escapà una rialla. Decidí continuar passejant per veure com acabaria reaccionant aquell home que intentava dissimular aquell home que intentava dissimular el seu nerviosisme sota el bigoti. Abans de poder-ho saber, veié com s'atansava el tren que se l'emportaria lluny de tot i sentia el cor que se li escapava del pit.

Ja era dins el tren i va córrer a seure i arrapar-se fort al banc per no deixar-se portar pe la por de fugir que l'estirava, altra vegada, cap a l'estació. Quan el tren començà a serpentejar les vies, respirà en saber que ja no podia tornar enrera alhora que s'esforçava en distreure's de la seva realitat, tot mirant un paisatge que neixia per a ella.

TERESA PRADOS I CAMARDONS

Curs 1982-83 - INFORMATICA

- Llenguatge BASIC ● Ordenador propi amb Pràctiques ● Codificació, registre de dades
- Confecció de programes ● Operació i programació ● Mecanització comptable

Classes de Secretariat de Direcció

- Preparació Banca ● Administració general ● Dret mercantil ● Comptabilitat Codificada
- Exàmens a Tàrrega ● Es concedeixen certificats i diplomes

MECANOGRAFIA SPEED WRITING-250 Pulsacions amb 60 hores de classe.

LABORATORI POLIVALENT ELECTRÒNIC

CLASSES ESPECIALS: MATEMÀTIQUES - FÍSICA - QUÍMICA - LLENGUA

OBERTA LA MATRÍCULA - Informació i inscripció a Secretaria: Tardes, de 5 a 9.

LA SENTIU DE SIO (Informa M.^a del Remei Galceran i Solà)

— Bé, de nou un altre cop, amb tots els lectors de «la Ribera del Sió», encara que només sigui per dir-vos que per Sant Miquel, al setembre, serà la Festa Major de La Sentiú, és molt aviat i encara no hi ha mínims indicis de programa, però crec que l'Ajuntament un any més s'hi lluirà com la derrera, la qual va ésser molt plena d'actes i divertida.

Doncs ja ho sabeu veïns de la Ribera del Sió, us si esperem!

— Els banyistes esperaven amb molta il·lusió la piscina aquesta temporada, però les coses, com sol passar, no han anat com es pensava d'un principi, doncs, fins a la propera temporada. Ja se sap: tot el bo, costa.

— El problema de l'aigua, que es va mencionar al passat butlletí, no va ser res.

— «Sí, tots a la feina»; si és veritat, els de la fruita no paren, les peres i els préssecs és el fort, ja que enguany van molt cars.

— El creixement demogràfic d'un poble, com el de qualsevol altre lloc, té coses estranyes; doncs ja us diré per què: els darrers naixements han estat tot nens, (ja van 4, a veure els propers). Encara que he de dir també que les dues darreres defuncions van ésser homes. Casualitat o què?

— El primer foc de la temporada va tenir lloc el dissabte 14 d'agost, en una era. La causa no identificada, però sí que pel moment sembla misteriosa, no hi ha res segur pel moment.

MONTGAI (Informa, Concepció Ribalta i Solé)

Aquest mes, el fet més destacat va ser la celebració del Moto-Cross. El dia 15, per desena vegada es va disputar al circuit El Cluet, el trofeu Ramon Monsonís, i el vuitè Gran Premi d'Espanya de Moto-Cross de 125 cc., puntuable per al Campionat del Món.

La gran quantitat de corredors inscrits, va donar lloc a què el dissabte, durant els entrenaments, s'efectués la selecció dels quaranta millors corredors de setze països diferents, entre ells del Japó, Canadà, Rússia, Bèlgica, Espanya...

Les millors tècniques també van ser una novetat, entre elles cal destacar la contractació i selecció de corredors, la verificació, el cronometratge, etc.

El guanyador va ser el ja campió Eric Geboers, que a la segona mànega es va imposar clarament al també belga Harry Everts. L'espanyol Toni Elies va quedar en vuitena posició.

També degut a la gran assistència de gent que durant aquests dies assisteixen a Montgai, es va instal·lar el camping al camp d'esports, quedant aquest ben ple de tendes de campanya. Hi havia un servei permanent de bar. Això aquest any també va ser una novetat, ja que els altres anys, tothom plantava la seva tenda en llocs diferents.

La Creu Roja va estar present en tot moment, realitzant un gran servei. L'èxit, una vegada més, ha estat present, premiant així el gran esforç de l'organització i del Moto Club Segre. Es calcula que van assistir en aquesta important concentració motociclista més de quinze mil persones.

ALMENARA ALTA (Informa, Raül Ripoll)

LA FESTA MAJOR: El dia 7 d'agost, es va celebrar al nostre poble la Festa Major. Dita festa la tenim designada pel dia de St. Salvador, patró d'Almenara, però com que aquest any queia en divendres la vam passar al dissabte.

La festa es va compondre de:

A les 8: Solemne Missa Concelebrada a la capella del poble per Mossèn Balcells i pel nostre RECTOR Mossèn Verdés.

Després es va tirar coets xinesos i caramels per a la quitxalla.

A les 10: es va començar el sopar amb molta concurrència.

Cal agrair la presència d'una representació de l'excel·lentíssim

Ajuntament d'Agramunt. També cal donar les gràcies al Sr. Vicens i al Sr. Llordés per la col·laboració de dos corders.

TEMPESTAT: El passat dia 24 d'agost hi va haver, cap al tard, una forta tempesta d'aigua i pedregada acompanyada d'un fort vent huracanat. Dit vent va produir molt mal. Va arrencar molts arbres de gran magnitud. Va arrencar moltes teules i arrasà xemeneies. També van caure 40 litres d'aigua per m². Dita tempesta va perjudicar altament el sector fruiter.

LES PUELLES (Informa, M.ª Antonieta Boncompte)

FESTA MAJOR: El dia 31 i 1 d'agost, com quasi tots ja sabeu, es va celebrar dita festa. Aquest any va ésser molt llúida.

Al dissabte, a les 10 de la nit, es va fer un refrigeri pels veïns del poble.

El diumenge a la 1 del migdia, audició i ballada de sardanes; a les 7 de la tarda, missa Solemne concelebrada pels mossens Marquilles i el de Puigverd d'Agramunt respectivament; en sortir de l'església es van fer jocs de cucanyes per a petits i grans, i poc després va esclatar un gran i animat ball, amenitzat pel conjunt instrumental STAGGERS.

També es va destinar un tros gran de terra per parking, el qual va quedar ple a l'instant.

En resum, va ésser una festa molt animada i amb molt moviment de gent i de cotxes; que fins aquell dia no s'havia mai en un poble tan petitiu com és Les Puelles tan moviment.

MAFET D'AGRAMUNT (Informa, Antonieta Figueres)

AGOST. — El dia 4, a Barcelona, va néixer la tercera filla de la Maria Freixes i en Miquel Torres. Enhorabona.

VEDA. — Per a la mitja veda els del poble tenien permís per a caçar en tot el terme però no van sortir; els «SENYORS» sí que van venir. Dintre de pocs dies, a mig setembre, té de quedar ro·lucionat.

BATEIG. — El dia 15, la família Martin Tella, residents a Agramunt, van venir a batejar la seva primera filla Laura. Segons ens van explicar els va agradar molt tant el poble com d'església, doncs, en ser fills d'un poblet petit s'hi van trobar molt bé. Felicitats.

TORMENTA. — El dia 23 es va produir una tempesta com no s'havia vist mai per aquí; teulades que volaven, teules, uralites, bigues per terra, arbres, amb una fosca i un vent impressionant al mateix temps que plovia; calamarsejava i els llampecs i els trons no paraven. Ens vam quedar sense llum de les 8 del vespre fins a les 11 del matí. 15 hores.

MONTCLAR D'AGRAMUNT (Informen, Maite i Montse Galceran)

EXCURSIO. — Després de la Festa Major ja tothom sols parlava de l'excursió. El motiu principal d'aquesta és que el mossèn a les majorales i als escolans els paga l'excursió, degut a l'ajuda que aporten a l'església durant l'any. En aquesta també s'hi ajunten altres poblets com: Tudela i Seró.

Vam seguir el Pirineu aragonès, passant per les ciutats d'Osca, Barbastro, Tamarit de Llittera, Jaca on vam visitar la famosa pista de gel i després Candanxú, d'on vam veure un fabulós paisatge.

AMONESTACIO. — Aquest mes han estat posades les amonestacions d'Anna Maria Carrera i Creus i Joan-Josep Capitan i Gallardo, de Montclar i Agramunt respectivament.

PUIGVERD D'AGRAMUNT (Informa, Joan Avellana Mora)

— El dia 15 es va celebrar la boda d'Ester Mitjavila i Amigó, de Puigverd d'Agramunt i Josep M.ª Ferran Puig, d'Ossó de Sió. L'assistència de la gent no hi va faltar. L'església estava plena entre parents i amics, com també molt ben adornada de flors. Felicitem els nous casats com també la seva família i amics.

- Morí Rosa Vidal Abelló, a l'edat de 78 anys.
- Hem augmentat un nou habitant amb el naixement d'un nen, fill de Joan Moix i Enriqueta Codina, l'enhorabona.
- El Jordi Balagueró s'està fent un cobert a l'era.
- El temporal de vent va fer caure algunes teulades de coberts i granges. Sort que no hi va haver desgràcies personals.
- El jovent del poble ja comença a fer preparatius per fer una bona Festa Major, els esperem a tots perquè s'ho puguin passar molt bé.

CASTELLNOU D'OSSO (Informa, M.ª Rosa Sendrós)

Durant el mes d'agost hi va haver les següents novetats:

Dia 23. — Durant aquest dia hi va haver una gran tempesta que va provocar moltes destrosses en molts pobles. A Castellnou va arrancar trossos d'algunes teulades, va fer caure arbres i va destrossar les plantes dels horts.

Dia 25. — Es va arreglar un camí del terme de Castellnou. Es el camí que va cap a Les Pallargues.

MONTFALCO D'AGRAMUNT (Informa, Teresa Rovira)

Agost

EL VENT. — Com tots ja sabeu, la notícia d'aquest mes, ha estat el tempestuós vent, que el dilluns-23 va tenir lloc. Va venir de cop, sense avisar, acompanyat d'una forta pluja, (la qual no va durar gaire); però va deixar una desagradable marca.

El principal objectiu del vent van ser les teulades d'uralita, afectant dues granges, una de conills i l'altra desocupada, i també, part de teulada en tres cases. Però no tot es va acabar aquí, sinó que va afectar, també un cobert, enfonsant la paret de darrera i un tros de teulada, també del darrera, fent seguir inclús bigues; en caure, va derrumbar un cobert més petit que hi havia al costat.

L'altre va ser mal menor, alguna antena torta..., algunes teules trencades...

LA PLUJA. — Va caure com un tret, quan tothom estava, encara, arreglant les destrosses que havia fet el vent; la mateixa setmana, el divendres, fa una pluja com poques. L'aigua anava a l'ample pels carrers, i per dins els llocs on encara, la teulada, no havia pogut ser reparada.

Esperem que almenys, aquesta aigua, hagi servit per posar savor al camp, que ara ja hi feia falta.

BELLVER D'OSSO (Informa, Jordi Pedró)

AGOST

— Fi de les obres a Sió. Al revestiment de la nova captació d'aigües. Amb motiu d'un dia que es va haver de fer una jova per netejar-lo i com que mesos endarrera se'n va fer una altra per arreglar els camins, el poble va organitzar una romescada el dia 21.

— NUVIANCES: el dia 8 s'unien, fruit d'un amor madurat al llarg d'uns quants anys, JOSEP M.ª COLL i CARME BOSCH. Que l'amor que aquest dia es prometeren sigui ben ple i durader. A la vegada des d'aquesta plana els desitgem molta felicitat. Nuvis, per molts anys.

— A LES 8 JA ERA DE NIT: un núvol fosc s'atansava pel costat de cal Guim. Tots vèiem com s'atansava una tronada però ningú mai no hauria imaginat que després d'aquella tronada gran nombre de cases, granges, coberts d'eines i de palla quedessin sense teulada. Es difícil reflectir aquí i en poques ratlles tot el mal, fet per la tronada. Molts n'haureu sentit de grosses, no són exagerades. A Bellver ens va enganxar de ple i a tots ens ha fet anar de bòlit. Només com a dada informativa us podria dir que el dilluns, més de 40 paletes voltaven per les teulades. La xifra dels danys totals encara no la sé, l'altre dia però, un perit va venir a peritar-ho (si puc la donaré el mes que ve). I era dilluns, la setmana de la festa major. El dimarts, però, no ho semblava. Però no ens vàrem tirar endarrera. Els de la FECSA però, ens van fer enfadar molt perquè ens tingueren tota la setmana sense llum. Es llastimós que una companyia sigui capaç de deixar abandonat un poble on, sortosament, no hi va prendre mal ningú, però el pe-

rill era molt: Fils per terra, un fil d'alta tensió penjant i el transformador que no va caure per un Jesús, és penós. D'aquella setmana només vam tenir llum el divendres fins que va ploure i va tornar a marxar.

Entre tot n'hi havia un feix i la festa Major a poques hores. Però el temps-boig com estava va treure una estoneta el sol. L'alegria no s'havia perdut, cap persona n'havia sortit ferida, a ningú se li havia endut la seva teulada, doncs, vam dir, de cara a la festa major.

MONT-ROIG DE SIO (Informa, M.ª Rosa Miralles)

El dia 31 hi va haver les noces de la nostra veïna Maite Pla amb en Ramon Romera. Els desitgem molta felicitat.

Els dies 8 i 9 va ésser la nostra Festa Major. Ja vam començar el divendres amb un sopar tot el jovent del poble.

En quant a la Festa Major cal dir que va estar animada els dos dies, ja que el bon temps també ens va acompanyar. Agraïm la col·laboració de tota la gent del veïnat i fins un altre any.

També es va arreglar el gronxador de la plaça i s'hi va fer una pintada, ja que feia temps que estava abandonat, ara torna a semblar nou.

El dia 16, Sant Roc, el patró del poble, es va fer la típica missa a la capella, situada al costat del cementiri. Aquesta és una tradició que no es perd.

També aquí es va fer notar la tempesta i el vent del passat dia 23, encara que no va fer tan mal com a d'altres pobles del voltant.

LES PALLARGUES (Informa, Teresa Boncompte)

— Els dies 21 i 22, dissabte i diumenge, va tenir lloc la Festa Major. Una corrua de diverses activitats va omplir aquestes hores, les quals van passar volant per tots els assistents. El primer dia al matí, va començar el campionat de ping-pong. L'endemà es va poder veure que dos premis havien de quedar al poble, ja que van sortir guanyadors Assumpció Vilaseca i Lluci Ortega, en l'individual femení i individual masculí respectivament. Al migdia, cucanyes per a la mainada i, a la tarda, la disputa d'un interessant partit de futbol entre casats i solters. A la nit un lluit ball i un animat sarau van posar fi a la diada.

El migdia del diumenge, els pallassos van divertir tothom i, a la tarda, els petits del poble van interpretar un distret escala en hi-fi. També el darrer dia va acabar amb ball, però, el millor de tot és que sabem que l'any que ve tornarà a ser festa Major i que podrem tornar-la a viure, potser més bé encara.

— La ventada del dia 23 va provocar nombrosos desperfectes al poble, principalment a les teulades i a les línies de llum i telèfon.

— El dimarts, dia 24, vam estar animats per l'actuació de l'Aquilino Maggi Circus, a la placeta, espectacle que va resultar veritablement amè i entretingut.

TALLER

Jordi Padullés

FUSTERIA METAL·LICA

Instal·lacions per a Granges

Reparació de tota classe de Maquinària
Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell

AGRAMUNT

Laïllament de la Casa

Sabem que una gran part de la calor produïda per la calefacció es perd a través de les façanes i dels sostres a causa de la manca d'aïllament tèrmic, formant-se, moltes vegades, una condensació d'humitats. El mateix fet es dona a l'estiu, quan la calor del sol envaeix aclaparadorament la casa.

Tot això ho podem evitar per sempre més omplint les cambres d'aire de les parets i sostres amb escuma amino-plàstica que, a través de petits orificis, s'injecta a pressió, omple la cavitat i solidifica en pocs minuts, formant plafons continus que tenen una gran força aïlladora (1 cm. equival a 25 cm. de totxo).

Aquest sistema, utilitzat arreu del món, uneix a la seva eficàcia i baix cost, un gran estalvi d'energia i millora del confort així com l'absència de molèsties a l'hora de la seva col·locació si es tracta d'una vivenda habitada.

T. ESCOLÀ

utilitzant materials de primera qualitat, es troba al seu servei als telèfons 390232 i 390287 d'Agramunt.

AQUEST ÉS EL PROBLEMA DE MOLTS

Molta gent ja l'ha resolt gràcies a l'esforç de moltes persones que es dediquen contínuament a la investigació dins el camp de la tècnica.

A vegades se sent parlar d'aquest fet però no amb la claretat que voldríem.

Comentaris de la Festa Major

RADIO SIO

No hi ha dubte que ha estat l'èxit esclatant d'aquesta setmana. Les emissions de «La veu de la Festa Major» eren esperades pels agramuntins amb tanta il·lusió que, en moltes cases els televisors quedaven tancats durant les hores que emitia Ràdio Sió.

La bona idea que va tenir el Sr. Guasch de muntar una emissora local, a la qual va donar un suport total la Comissió de Festes, va ser realitzada amb esforç i encert pels membres del Grup Escènic. L'emplaçament va ser a les mateixes oficines de l'Ajuntament.

D'entrada, i per autofinçar-se, demanaren ajut econòmic als comerços i indústries locals oferint-los-hi publicitat. Més de cent acceptaren i durant aquests dies hem pogut sentir, repetides vegades, les excel·lències dels seus productes. Fins i tot, alguns d'ells, han ofert premis pels diferents concursos que s'han celebrat.

Des de mitjans d'agost ha estat gravant programes: propaganda, musicals, narracions infantils, història de la Vila, una obra de teatre, algunes entrevistes a persones representatives d'Agramunt... Altres entrevistes s'han fet en directe, acceptant inclús trucades telefòniques dels oients que volguessin preguntar sobre el tema del moment.

L'èxit, en quant a programes, se l'han emportat els concursos que ha estat una font de participació, sigui per la novetat o per la «grapa» que tenien. Petits i grans s'hi han volcat. Només calia demanar una cosa perquè n'hi portessin quantitat i les telefonades eren contínues.

Cal dir que els membres del Grup Escènic (quasi tots ells hi han participat) han demostrat ésser uns excel·lents locutors. En alguns programes, sobretot dels gravats, podien passar com a professionals.

Si algun retret se'ls pot fer, una vegada allunyats els temors d'un possible fracàs inicial, és que potser una mica embriagats pel favorable ressò popular, han afuixat en la preparació i detalls en alguns dels darrers programes.

No cal dir que des de SIO (i creiem interpretar el sentir de molts agramuntins) els encoratgem perquè aquesta no sigui la darrera emissió de RADIO SIO. En el fons voldríem que no s'hagués parat, però comprenem que una continuïtat constant no és gens fàcil.

EXPOSICIONS

L'aspecte cultural també ha estat present en aquests dies.

Josep Farreny ha fet una exposició de les seves pintures a la Casa de la Coral que ha estat força visitada i, donat el temari, amb parers per a tots els gustos.

El Consell Municipal del Patrimoni ha presentat al Museu el II Concurs fotogràfic Vila d'Agramunt. Els participants no han estat

molt nombrosos però les obres presentades són de bona qualitat.

L'exposició incloïa una mostra fotogràfica de les visites a Agramunt dels Presidents de la Generalitat: Tarradellas i Pujol. També fotografies de l'Agramunt pretèrit del fons que recull el Consell del Patrimoni, més les aportacions dels vilatans que venien a portar-les alentats per Ràdio Sió, les quals eren exposades seguidament en els panels allí preparats. Més d'un visitant madur, en veure-les, anava a casa a buscar les ulleres per deleitar-s'hi.

Amb els Grallers i els capgrossos va començar la Festa Major.

Foto: J. M.ª Lluch

ESPECTACLES AL CARRER

Un reguitzell se n'ha fet.

Al CERCAVILA de la vigília ha estat un encert agregar-hi al colorit dels gegants, capgrossos, nans i disfresses del Grup Escènic, el so, sorollós, aspre i ensems alegre, dels Grallers vinguts de Cervera.

La CANTADA D'HAVANERES a la gespa del Sió ja s'ha fet tradició, a la que el nou grup de cantaires contractat un nou aire li ha donat.

La DESVETLLADA del primer dia l'hem trobada pobra, no precisament pel grup de trompetes i tambors de la Creu Roja —ple d'elements joves i que hi posen la millor voluntat—. Potser caldria omplir l'acte amb quelcom més. El mateix es pot dir del Cercavila del diumenge.

Les CUCANYES i traca per la mainada —el divendres— sorolloses tal com ells volien.

Les BALLADES DE SARDANES encara que les cobles en general no siguin massa reeixides, es segueix una tradició que cal conservar. El trist és que es va perdent la tècnica de ballar-les. Falta una agrupació per poder practicar-les assíduament.

*«Ràdio Sió, la veu de la Festa Major»
va ser la millor i més ben rebuda novetat.*

Foto: R. Creus

Els ESPECTACLES INFANTILS a la plaça del Mercadal han complert distreient una estona els menuts. Llàstima que el grup del dissabte —el millor— degut a l'aiguat a l'hora de començar, hagués d'actuar sota les coberts de cal Mas-Vell i sense llum.

Pensant en les places, recentment asfaltades, de la part vella de la Vila, fóra interessant plantejar-se el portar algun espectacle infantil en aquests indrets perquè pogués gaudir més indirectament de la festa. Concretament la plaça de l'Om —donat el seu recinte reclòs— té unes característiques molt peculiars per a fer-hi diferents activitats.

L'APLEC al Passeig hauria de ser això, més aplec. Al redós de la Missa, els jocs i cucanyes —organitzades pels Escoltes— i la ballada de sardanes, podria organitzar-se més activitats començant la Missa més aviat. Tal vegada intentar arrelar-hi un esmorzar típic —en la gespa i sota els arbres— i com ingredients bàsics els nostres torrons i xocolata.

La IV PINTADA DE MURALS enguany s'ha realitzat a l'interior del camp d'esports, concretament a la paret sud. S'hi han presentat 26 grups amb un total de 83 participants, que han disfrutat qui-sap-lo, al llarg del matí, realitzant les seves obres. Van fer de jurat els components de Ràdio Sió.

L'EXHIBICIO del Ball de Bastons s'ha acabat al bo. Mirant-la, recordàvem la vistositat dels Castellers de l'any passat.

ACTES RELIGIOSOS

Els tradicional d'aquests dies.

El dissabte, Missa de campanya a la Capella de la Verge dels Socors.

Diumenge, Processó en honor de la Patrona de la Vila seguida de Missa Major amb assistència de les autoritats locals. Cal destacar que va venir la cobla La Principal de la Segarra, que no estava anunciat, i que amb la seva música acompanyà la Processó.

L'ENVELAT

La gent té ganes d'assistir-hi com ho demostra el fet del primer dia que es posaren a la venda les llotges, gairebé quedaren totes venudes. Més xifres: 1.300 abonaments venuts, 300 abonaments demanats pels jubilats, es calcula l'assistència al ball de nit del dissabte en unes 3.000 persones.

Precisament en aquesta sessió de ball es produí un fet que sorrosament només ha quedat en anècdota. Degut a la forta pluja de la tarda, s'estovà el terreny i s'esllevissaren suaument part de les llotges de la banda esquerra de l'envelat en els moments que es feia la mitja part. Per a les persones instal·lades en aquell sector tot començà i acabà en uns breus moments d'espant.

Aquesta acceptació multitudinària ha portat a construir l'envelat més gran que s'ha vist a la Vila amb uns 1.000 m² de superfície on hi han actuat les orquestres Janio Martí, Maravella i l'orquestrina Galana. Cal dir que aquesta darrera, malgrat la seva qualitat musical, no ha estat del gust de la majoria del personal.

El servei de bar i beneficis corresponents, ha anat enguany a càrrec dels membres de la Creu Roja, que han tingut l'encert d'instal·lar taules i cadires fora l'envelat per a major comoditat del públic. Com és costum, també s'han cuidat del cremat en la cantada d'havaneres i d'instal·lar un servei de bar durant l'aplec.

LA TRINCA

Sí, a la fi hem tingut amb nosaltres els nois de Canet amb el seu espectacle «Nou de Trinca». Els del Consell de Festes han arriscat fort aquesta vegada perquè són cars, molt vistos i a més hi havia el perill de la pluja, però se n'han sortit (sembla que tinguin els Sants de cara). L'èxit ha estat total, ja que al Poliesportiu s'hi ha reunit unes 1.900 persones per escoltar-los i d'on n'han sortit molt satisfets per la seva actuació. A més del «ganxo» de les seves cançons satíriques fins i tot en alguns moments despietades, cal destacar una professionalitat, un saber estar en l'escenari acompanyat d'un bon muntatge escènic i d'ambient i un extraordinari conjunt musical.

No crec que es pugui demanar més... SI! que per una altra ocasió facin més alt l'escenari. Quasi se'ns trenca el coll de tant estirar el cap per veure'ls actuar.

El ball de bastons també va animar la Festa.

Foto: R. Creus

Suplement n.º 17

Ens visita el President del Parlament de Catalunya

Una de les coses que no es podrà retreure a l'actual Consistori serà, sens dubte, l'haver facilitat que les màximes autoritat catalanes visitin i coneguin el poble d'Agramunt. Primer vam tenir entre nosaltres l'Honorable President de la Generalitat, Sr. Josep Tarradellas, després el seu successor, Sr. Jordi Pujol, i ara l'Honorable President del Parlament, Sr. Heribert Barrera.

L'estada que ens va fer el President del Parlament el dijous, 9 de setembre i vigília de la festa major, va ser un xic ràpida, ja que el Sr. Heribert tenia altres compromisos que l'empenyien.

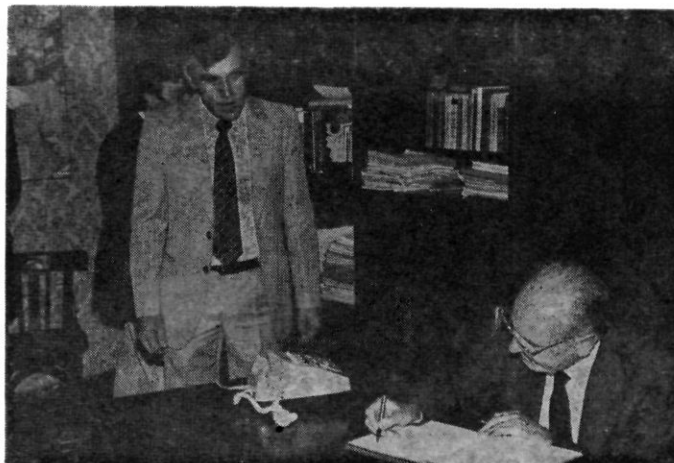
★ ★ ★

L'ARRIBADA

A les sis de la tarda, els regidors de l'Ajuntament d'Agramunt acompanyats del President de la Diputació, del Delegat de la Generalitat a Lleida, dels Cap de Serveis de Cultura i Ensenyament i altres personalitats, així com dels alcaldes i regidors dels pobles de la Ribera del Sió, esperaven l'arribada del President Barrera. El cas fou, però, que la visita es retardà prop de tres quarts. Només arribar el President del Parlament i, un cop va haver saludat totes les autoritats que l'havien anat a rebre, es reuní amb els regidors d'Agramunt i dels pobles de la Ribera del Sió, els quals li exposaren alguns assumptes i principalment el del canal Segarra-Garrigues.

Eren les set i quart quan el President del Parlament, amb les altres autoritats, va sortir al balcó de ca la Vila per a saludar la gent que hi havia a la plaça de l'església i per a fer el pregó inaugural de la festa major del 1982. El batlle d'Agramunt, abans que res, va

fer una breu presentació, després de la qual el President pronuncià el discurs que us transcrivim a continuació:

L'Honorable President signa el llibre d'Honor a l'Ajuntament.

EL PREGO DE FESTES

«Senyores i senyors:

Es un gran goig per a mi tenir l'honor enguany de llegir el pregó de les festes d'aquesta antiga Vila d'Agramunt, capital de la Ribera del Sió, que amb més de nou-cents anys d'història, no solament pels seus boníssims torrons mereix ser coneguda, sinó perquè en molts punts de vista pot considerar-se paradigma del què són i sobretot del què haurien d'ésser moltes capitals comarcals.

Teniu, agramuntins, antics monuments, d'entre els quals sobresurt aquesta tan bonica església romànica de Santa Maria. Teniu una economia equilibrada,

Inauguració al Museu del II Concurs de Fotografia

on l'agricultura té, ara per sort, un paper essencial gràcies a l'aigua del canal que rega els vostres camps. Teniu una activitat cultural molt important, com ho demostra la vostra Coral, el vostre Agrupament Escènic, el Certamen literari de Sant Jordi que organitzeu a la primavera, i, sobretot, la revista «Sió» d'un alt nivell que molt us honora i que amb magnífica regularitat porta ja publicats més de dos-cents números en els seus dinou anys d'existència. Teniu equipaments escolars suficients; un institut de segon ensenyament. Teniu modernes instal·lacions esportives que va inaugurar fa pocs mesos el Molt Honorable Sr. President de la Generalitat. I, en fi, teniu entre els vostres fills personatges importants, per exemple homes del món de la política i, especialment, un escriptor conegut i molt apreciat en tot l'àmbit de la llengua catalana i que ocupa en les nostres lletres un lloc de primer ordre; em refereixo, naturalment, al vostre Guillem Viladot.

Els que vivim a Barcelona i que som testimonis dels grans problemes que té plantejats l'aglomeració barcelonina, moltes vegades ens descoratjaríem i perdríem la confiança en el futur si no penséssim que darrera Barcelona hi ha aquesta Catalunya de les comarques activa, treballadora, emprenedora, fidel a la llengua, que conserva les nostres tradicions, però que ha sabut adaptar-se als nous temps, modernitzar-se, i de la qual precisament Agramunt n'és un exponent magnífic.

El món, en efecte, ha sofert transformacions profundes en els darrers anys, en els darrers decennis; moltes més que durant els segles anteriors. I tots tenim la impressió que estem en un període de canvi on

tot trontolla i on res és com abans. Hi ha la crisi econòmica que pateix gairebé tot el món i que per nosaltres de l'Estat espanyol és encara més intensa i de la qual ningú no sap donar explicació ni molt menys trobar remei. Hi ha la inestabilitat política de la qual també malhauradament el nostre País no podem dir que estigui totalment indemne. Hi ha una crisi de valors morals que es reflecteixen especialment en la desorientació d'amplis sectors de la joventut. Hi ha, sobretot, aquesta amenaça d'una guerra atòmica que si arribés a esclatar significaria segurament una destrucció quasi total de la humanitat. Davant d'aquests flagells, davant d'aquest perill, ens cal reaccionar i ens cal buscar què ens queda que ens pugui equilibrar, que ens ajudi i que ens empenyi a tirar endavant i que ens protegeixi d'aquest sentiment de frustració que moltes vegades fa presa damunt nostre.

Una de les poques coses que ens pot ajudar a superar dubtes, defalliments i desencisos és precisament l'amor a la terra. Aquesta terra catalana que ens ha vist néixer, que ens nodreix i que acollirà les nostres despulles. Com Anteu, aquell gegant dels mites grecs, que quan a la lluita el feien caure vençut recobrava immediatament les seves forces en el contacte amb la Terra, la seva mare, i que per matar-lo calgué que Hèrcules l'alcés en braços, jo estic convençut que vosaltres sereu també capaços de superar les profundes dificultats d'aquesta època, si sabeu conservar la nostra identitat catalana, si sabeu ser dignes de totes les gestes dels mil anys de la nostra història, si sabeu conservar la llengua que vam aprendre dels llavis de les nostres mares i si sabem respectar les nostres tradicions de treball, de solidaritat, de llibertat i de respecte mutu. Perquè és precisament en els moments difícils quan és més que mai necessari ésser fidel a si mateix.

El mantenir la catalanitat no seria prou, tanmateix, si no sabéssim evolucionar i transportar-nos. Com un riu que mai no porta la mateixa aigua, però que sempre és el mateix riu, Catalunya també ha de canviar tot mantenint-se ella mateixa. Com a poble hem d'estar oberts a tots els nous corrents dels temps moderns, però sense deixar d'ésser el que som, el que durant tants segles hem estat. Ens cal, doncs, saber fer front a una doble exigència: d'una banda, conservar les nostres pròpies essències i resistir als intents d'assimilació, de castellanització dels quals som objecte; d'altra banda, evolucionar en tot allò que calgui i esdevenir en tots els ordres un país modern.

Un país petit com Catalunya que no ha reeixit encara a recuperar la seva sobirania només pot sobreviure per les vies de la cultura i de la modernitat. Mitjançant la cultura, preservar intacta la seva ànima; mitjançant la modernitat, assegurar a la cultura el suport material que li és indispensable. La promoció d'una autèntica cultura popular i la modernització de les nostres estructures econòmiques (que és condició necessària per a poder ésser competitius a Europa i al món) són els grans reptes que té plantejats la nostra autonomia. Amb competències limitades, amb mitjans financers molt reduïts, amb un poder que, essencialment, és un poder moral hem de fer front a una tasca difícil, gairebé per damunt de les nostres forces. Però no ens hem de desanimar. La nació que en altres temps va saber imposar la seva bandera de cap a cap de la Mediterrània, vull creure que sabrà superar totes les dificultats que s'amunteguen davant seu. En aquests esforços, en aquesta tasca, hem de ser-hi tots: homes i dones, els de Barcelona i els de comarques, els de la ciutat i els de les viles petites, els de la costa i els de la terra ferma. El nostre **Parlament, el nostre Govern, no podrien fer res sense la cooperació, sense l'escalaf de tots i de cadascun dels ciutadans. Jo estic segur, agramuntins, que podem comptar amb vosaltres. Jo estic segur que conreant la vostra terra, treballant en els vostres obradors i en les vostres fàbriques, prenent cura de les vostres botigues, mantenint ben vives la nostra cultura i la nostra llengua, sabreu estar al vostre lloc com sempre heu estat, i complireu el vostre deure de bons catalans i de bons ciutadans per fer aquesta Catalunya «rica i plena» que evoca el nostre himne.**

Però hi ha un temps per a cada cosa. El treball i l'acció cívica no són incompatibles amb les celebracions i les festes, ans al contrari, les necessitem, car la joia és necessària a l'esforç, igual com no hi ha mai festa de debò si no és amb satisfacció del treball acomplert. Els tres dies que vénen, seguint el vostre costum tradicional, seran tres dies de festa. Desitjant que us siguin a tots ben plaents i que tinguin el màxim esclat i lluïment, declaro oberta la festa major d'Agramunt del 1982».

INAUGURACIONS

Després d'aquest pregó de festes, l'Honorable President del Parlament acompanyat de les autoritats va fer una visita a l'església i, a continuació, va inaugurar l'exposició fotogràfica que estava instal·lada al

Des del Museu les autoritats es van traslladar a les escoles noves

Fotos: J. M.ª Lluch

Museu Municipal. Per anar, acte seguit, a inaugurar el nou edifici escolar on l'Honorable President va descobrir una làpida de marbre commemorativa. Seguidament, el Sr. Heribert Barrera i autoritats es van traslladar al restaurant Kipps on van fer un refrigeri; i va ser en aquest lloc, on els periodistes de «Ràdio Sió», del «butlletí Sió» i de dues publicacions forànies més van mantenir una roda de premsa amb l'Honorable President. Se li feren les següents preguntes:

ENTREVISTA AMB LA PREMSA

P. Per què, després de votar tants cops junts Convergència i Esquerra, no us heu ajuntat encara?

R. Això no és exacte. En el Parlament de Madrid hi ha hagut coincidències, però no sempre. Més aviat hem votat més cops junts al Congrés que al Senat; però no és que hàgim votat sempre igual. Som dos partits nacionalistes, però que diferim en altres coses: Convergència és un partit que se situa més al centre i, per tant, té molts punts de vista que difereixen de les nostres posicions. Nosaltres entenem que el nacionalisme no implica que tots els nacionalistes hagin d'estar junts, sinó que la bona solució és la que hi havia pràcticament abans de la guerra civil, quan tots els partits a Catalunya eren nacionalistes.

P. Actualment hi ha un conflicte de dretes i esquerres; Vós sou un home d'un partit dit d'esquerres: què enteneu Vós per «ser d'esquerres»?

R. Es una pregunta difícil de contestar amb poc temps. Per mi, ser d'esquerres significa creure que la

societat és millorable, que es pot arribar a una societat amb més igualtat, més justícia, més possibilitats per a tothom, més solidaritat. Ser d'esquerres és tenir un cert optimisme sobre l'home i un sentiment de solidaritat amb els que estan desfavorits, i de què no hi hagi ningú que neixi amb privilegis. Ser d'esquerres, a més a més, vol dir creure que la llibertat és el bé essencial de l'home i que qualsevol cosa que disminueixi aquesta llibertat, qualsevol imposició, qualsevol reglamentació, jo la considero de dreta. Ara, he de dir també que els que volem la llibertat, hem de ser capaços de crear les condicions perquè la llibertat pugui exercir-se; jo entenc perfectament que en un país en el qual hi hagi un nivell de vida molt baix, els que estan al capdavant de tot no poden exercir la llibertat encara que formalment la tinguin. Per tant, voler la llibertat i estimar-la, vol dir també comprometre's a crear les condicions perquè aquesta llibertat sigui realment autèntica per a tots. Aleshores, en aquest punt evidentment tots els que es diuen d'esquerres hi coincideixen. Allà on hi ha les discrepàncies és respecte els mitjans a emprar per tal d'assolir aquesta societat més justa, més solidària, més igualitària. Els marxistes, per exemple, creuen que tot es resol nacionalitzant les empreses, fent dirigisme, fent reglamentacions i creant funcionaris; nosaltres, en canvi, creiem que això és una doctrina que va contra l'altra faceta de l'esquerrisme que és la llibertat i que, aleshores, en comptes de portar a una societat més justa (i l'experiència històrica ho demostra), més igualitària i més lliure, porta a una societat més rígida, menys pròspera i on les diferències i els privilegis són més forts que no eren.

P. Amb la L.O.A.P.A. en vigor, vostè continuaria com a President del Parlament de Catalunya?

R. Jo continuaria com a President del Parlament, si hi havia una majoria que estava d'acord amb què jo continués per les raons que fos. Vull dir que la L.O.A.P.A. no té res a veure amb el fet que jo estigui o no estigui al Parlament. Al meu entendre, estem en un estat democràtic amb una Constitució oberta, i totes les lleis, inclús la Constitució —la més fonamental de totes— són reformables per via democràtica. Aleshores, amb aquestes regles de joc, jo puc estar a qualsevol lloc, perquè puc demanar al poble que aquella llei que sigui injusta o inadequada sigui modificada. Per tant, el joc democràtic existeix i no em declaro incompatible amb res del règim actual, almenys amb la formulació jurídica, ja que crec que tot el que hi ha és reformable.

P. Què va sentir quan us van presentar la moció de censura al Parlament?

R. M'ho vaig prendre molt bé. Vaig pensar que això era una cosa molt normal dins d'un sistema parlamentari i que coses d'aquest tipus es fan a tot el món; i que, si la moció guanyava, jo dimitiria, i si no guanyava, no tenia per què dimitir. Vull dir que jo no vaig quedar gens molest amb aquells que van presentar la moció. Vaig quedar molt tranquil.

P. La coalició Convergència i Unió, Esquerres i Nacionalistes d'Esquerra de què parlen els diaris, creieu que es portarà a terme?

R. La coalició serà entre Convergència i Unió i E.R.C. per al Senat. Els Nacionalistes d'Esquerra, en tot cas, hi poden ser inclosos com a independents.

P. Vostè creu que arribarà a bon fi el sistema de les autonomies? O és que seria més desitjable un sistema federal?

R. Si fos un sistema federal autèntic ja l'hauria preferit; sempre que fos, és clar, un sistema federal com ve a ser l'alemany, el suís o el d'Estats Units; llavors tindríem unes llibertats per Catalunya molt superiors a les que tenim ara amb el sistema autonòmic.

D'altra banda, nosaltres no hem protestat mai perquè d'altres regions o altres comunitats de l'Estat tinguin més autonomia, ja que ens sembla que millor per ells, si és que la desitgen i la tenen; pel que sí hem protestat és perquè, pel fet que considerin que ells no estan prou madurs o que no poden exercir certes competències, aleshores ens vulguin rebaixar les nostres amb el nom de solidaritat. Es un artífici verbal utilitzar la paraula solidaritat en aquests casos. La solidaritat arreu del món s'interpreta com un ajut del més ric al més pobre, del més fort al més feble; i nosaltres ens hem pronunciat sempre a favor d'una solidaritat entre les comunitats autònomes de manera que hi hagi una certa compensació pels més desfavorits; però la solidaritat no s'entén de cap manera a què tots tinguem les mateixes competències. Nosaltres, si tots tinguéssim les nostres o les que volem tenir, estaríem contents; si, per les raons que sigui, ni ells no les demanen ni no els les volen donar, creiem que això no ha de significar una reducció de les nostres competències.

★ ★ ★

I després d'aquesta entrevista, l'Honorable President del Parlament, Sr. Heribert Barrera, va marxar a correuita cap a la Ciutat Comtal, ja que ens va dir que havia d'assistir a l'estrena de la pel·lícula «Som i serem». Les busques del rellotge marcaven un quart de deu del vespre.

ESPORTS

En el recinte del Camp Municipal d'Esports, s'hi ha celebrat futbol i tennis.

Els partits de futbol els ha organitzat el C.F. Agramunt. D'entre ells cal destacar el del dissabte en el que s'enfrontaren els veterans del R.C.F. Espanyol i els veterans del C.F. Agramunt i que es va haver de suspendre per culpa del ruixat ja esmentat.

El Club Tennis Agramunt ha organitzat en les seves pistes el III Campionat Quadrangular Infantil i també un encontre per equips.

La II Marató Popular ha tingut enguany la sortida de la plaça Mercadal i amb un circuit quasi urbà d'uns quatre quilòmetres i l'arribada a la plaça de l'Església amb una participació d'unes 80 persones —la més gran, un home de 70 anys i la més petita, una nena de 5 anys— de les que només n'ha arribat 73. El campió local Alexandre Silvestre, aquesta vegada s'ha vist desbancat del primer lloc per un noi d'Oliana.

Enguany hem trobat a faltar la participació del Grup d'Escacs i de la Societat de Caçadors amb les tradicionals tirades al plat.

CASAL

La Junta rectora de la Societat Cultural i Recreativa Casal Agramuntí ha organitzat per cada un d'aquests dies pràcticament el programa clàssic de sempre: Espectacle musical, Sarsuela i Festival de Dansa i cant regional de Catalunya i Aragó.

Dissortadament segueix la tònica d'aquests darrers anys, molt poca assistència de públic. Quan foren més espectadors va ser el dia de la Sarsuela amb unes 200 persones.

Es quecom digne d'estudiar-se el fenomen d'aquesta entitat —naturalment no és aquest el lloc ni el moment per intentar-ho—. Després d'una època de «tallar el bacallà», en el referent a espectacles, ara viu uns anys de completa indiferència per part de la majoria dels vilatans. Sembla que es compeli la profecia bíblica, allò d'anys de vaques grasses i anys de vaques flagues i voldríem que en cicle canviés, car de continuar així ens temem el pitjor, cosa que no desitgem de cap de les maneres, ja que a la llarga hauríem de lamentar-ho tots.

CINEMA

La programació dels cinemes Avinguda ha constatat de cinc pel·lícules i només una digna de destacar «El Crimen de Cuenca» que ens arriba una mica tard.

Sense ànims de posar-nos a casa de ningú, cal dir que els germans Ribera ens tenien mal acostumat amb les programacions d'altres anys. Som conscients però, de la Crisi del Cinema, i tractant-se d'una empresa particular ells saben com i fins on poden ariscar-se per obtenir beneficis.

CONCLUSIONS

En general es pot dir que s'ha passat una bona Festa Major. El Poble —aquesta anomenada majoria silenciosa— ho ha confirmat amb la seva assistència massiva a tots els actes.

Es evident que en ser la majoria dels actes a l'aire lliure, el temps hi ha ajudat molt. Ha fet una temperatura agradable i la pluja, llevat de la mitja hora de pluja torrencial del dissabte a la tarda, ens ha respectat.

Cada dia hi va haver a la tarda un espectacle infantil al Mercadal.

Foto: R. Creus

AGRAÏMENT

Cal tenir-lo per totes les entitats —tant públiques com privades— que han procurat fer-nos més agradables aquestes festes.

Al nos're entendre mereixen menció especial els membres del Consell de Festes. A més de fer una programació força encertada, els hem vist a tots els actes per ells organitzats, però TREBALLANT —tenint cura d'ells—, perquè nosaltres poguéssim disfrutar-los millor.

★ ★ ★

El Consell de Festes de l'Ajuntament vol donar les gràcies a tots aquells que han col·laborat en la cessió de trofeus o obsequis per a la Festa Major.

Noms

- Manuel Erencia
- Albert Cuñat i Serra (Pretensats)
- Garatge Nadal
- Josep M.ª Baró i Marquilles
- Esteve Llagunes
- Josep Pla Farré
- Maria Ros i Lluelles
- Joana Lorente Vidal
- Salvador i Miquel Noguera Pla
- Joan Tomàs i Cases (Gestoria Feixa)
- Miquel Rovira i Jovell
- Josep M.ª Farreny i Castellà
- Josep Bobet i Solé (Motocicleta)
- Cambra Agrària
- Joan Llurba Vicens «Consist»
- Ricard Vicens Borges (Torrans B.V.)
- Pere Roig i Mora
- Bar Joventut
- Fonda Cric (Josep M.ª Inglés)
- Bar la Fondandana
- Societat de Caçadors

- Ramon Roca i Sala
- Amadeu Padullés i Serra (Ipssa)
- Bautista Secanell i Cabeceran
- Garatge Vidal
- Talbot
- Ebro
- Jaume Areny i Solà
- Pere Vilalta i Solé
- Casal Agramuntí
- Bar Palou (Jaume Sanchís)
- Bar Carreras
- Miquel Pera i Cases
- Josep M.ª Panadés i Pont (Kipps)
- Bar Sport
- Bar Blanc i Negre
- Banc Central
- Banc Espanyol de Crèdit
- Banc Hispano-Americà
- Caixa de Catalunya
- Caixa de Pensions
- Banca Catalana
- Josep M.ª Jolonch i Trepà
- Impremta i Llibreria Vicens
- Llibreria La Cultural
- Pere Riera «Electricitat»
- Eugeni Gil
- Jaume Vall i Pou

- Silveri Garcia i Prieto
- Josep Sans i Alemany
- Josep Martí i Bonastre (Auto-Escola)
- Garatge Huguet
- Llibreria l'Espiga
- Pere Mora i Giribet
- Josep Huguet i Herbera
- CHASYR
- ODENA
- Víctor Torres
- Generalitat de Catalunya Dir. Gral. de l'Esport (Lleidà)
- Diputació Provincial
- Optica Esteve

També volem donar les gràcies d'una manera especial a:

- Sr. Joan Lurba, per deixar empalmar la llum de l'envelat al seu magatzem.
- Sra. Carme Trepà, per haver-nos deixat instal·lar l'envelat en terrenys de la seva propietat.
- Germans Ribera, dels Cinemes Avinguda, per haver-nos deixat veles per tapar el Poliesportiu.

I, finalment, a la Parròquia, Escoltes, Creu Roja i Grup Escènic, per les diferents col·laboracions que ens van fer i sense les quals aquesta Festa Major no hauria estat tan lluida.

Premis de la Pintada de Murals

1er Premi

Francesc Martínez	18 anys
Ramon Palomino	17 »
Xavier Secanell	18 »
Ramir Rey	17 »

2^{on} Premi

Cristina Ros i Poch	12 anys
M. ^a Antònia Serra i Barril	12 »
Anna Bertran i Solé	12 »

3er Premi

Anna Sanchís i Jou	17 anys
Rosa Ricard i Ribalta	18 »
Neus Pons i Carrera	18 »
Ramon Balanya i Trilló	18 »

4^{rt} Premi

Antoni Zurita i Alcalà	17 anys
Roser Secanell i Castellà	17 »
Francesc Boncompte	18 »
Maitè Mitjavila	18 »

5^è Premi

Cecília Solé i Pedrós	12 anys
Imma Olivella i Pla	12 »
Eva Solans i Antoni Joan	12 »

Relació de guanyadors del II Marató Popular

1.— Josep Alet i Vilaginés	21 anys	14' 46" 12
2.— Alexandre Silvestre i Rosell	17 »	
3.— Xavier Súrria i Figuera	12 »	
4.— Ignasi Guitart i Pubill	28 »	
5.— Francesc Boia i Bovet	28 »	
6.— Antoni Castro i Vega	32 »	
7.— Hermenegild Gimbert	14 »	
8.— Pere Palomino i Fernández	13 »	
9.— Josep M. ^a Hernández	12 »	
10.— Lluís Silvestre	13 »	

Les 10 primeres participants femenines

30.— Rosa M. ^a Huguet i Puig	12 anys
34.— Rosa M. ^a Marc Sanahuja	14 »
38.— Montserrat Marc i Sanahuja	11 »
49.— Rocio Rey i Barbachano	14 »
57.— Verònica Huguet i Puig	7 »

58.— Anna Nuri Bertran i Mitjavila	8 »
65.— Rosa Serra i Barril	11 »
68.— M. ^a Amor Huguet i Puig	9 »
71.— Anna Suárez	23 »
72.— Ester Morell	21 »

FUTBOL

Dia 10

Infantils

C.F. Artesa de Segre - C.F. Agramunt	5—2
--------------------------------------	-----

Juvenils

C.F. Artesa de Segre - C.F. Agramunt	5—2
--------------------------------------	-----

Dia 11

Veterans

R.C.D. Espanyol - C.F. Agramunt	2—0
---------------------------------	-----

(El partit es va suspendre a la mitja part per la pluja)

Dia 12

1.^a Regional

C.F. Gardeny - C.F. Agramunt	1—1
------------------------------	-----

TENNIS

Dia 11

III Campionat Quadrangular Infantil entre els equips de Guissona, Cervera, Balaguer i Agramunt. La final la jugaren els equips de Balaguer i Agramunt, quedant guanyador en les tres categories l'equip de Balaguer.

— infantils: Jordi Salud i Jordi Martínez	6-3, 7-5
— cadets: Ramon Borràs i Jordi Cufat	6-2, 6-3
— júnior: Joan Porta i Jordi Inglés	6-0, 6-0

Dia 12

Encontre tennístic entre els equips Club Tennis Fluvià, de Guissona i el Club Tennis Agramunt, amb el resultat de 7 a 0 favorable al nostre equip.

Individuals

Joan Canudes i Jaume Vellurbina	7-5, 6-3
José M. ^a Querol i Vicenç Biols	6-7, 6-4, 6-4
Carles Camats i Oscar García	6-3, 6-4
Jordi Inglés i Pere Vilardell	6-2, 6-3
José Alós i Ramon Noguera	6-2, 6-2
M. ^a Dolors Arriasol i Carme Armengol	6-1, 6-2

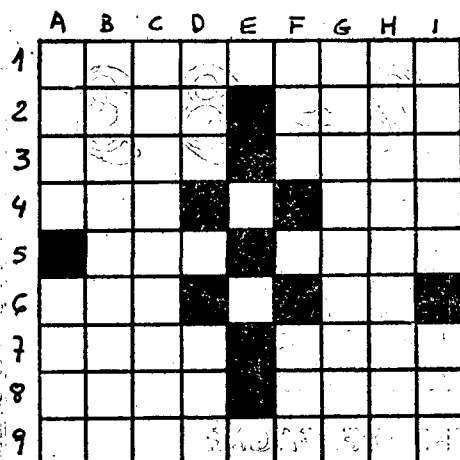
Dobles

Gustau Nadal-José M. ^a Querol i Jaume Escolà-Manuel Pedró	6-1, 6-2
--	----------

amenitats

MOTS ENCREUATS

HORITZONTALS:

- 1.— Obra feta per a formar un dic de defensa contra les onades.
- 2.— Lleo el pèl, A l'inrevés, imperfeció, defecte.

- 3.— A l'inrevés, metall intensament radioactiu. M'apropo indedugament
- 4.— Acer. Cinc-cents. Prefix grec que significa «plegats, alhora».
- 5.— Nen. Instrument manual.
- 6.— Nom de lletra grega. Mil. Vocals.
- 7.— Crides, pregons. Nansa.
- 8.— Espais aplanats on es baten les meses. Que es serveixi dels remes.
- 9.— Estirps, castes.

VERTICALS:

- A.— Que narra en vers una acció heròica. Banús.
- B.— No migratori, que es mou poc.
- C.— Petits espais serens entre núvols, espais sense arbres en un bosc, etc.

- D.— A l'inrevés, rosada. Símbol químic del nitrogen. Consonants repetides.
- E.— Cinquanta. Cinc-cents. Mil. Vocal.
- F.— A l'inrevés, moneda que val vint-i-cinc cèntims. Vocal. Fruit dels cereals.
- G.— Emporteu-se'n terres formant una depressió.
- H.— Doctrina que ensenyen els rabins.
- I.— Inaccentuada. A l'inrevés, marca alternativa.

SOLUCIONS

me: I. Aloma. als.
lar. E. arg: G. Erosioneu: H. Rabins-
nes: D. uoR. N. SSS: E. L. D. N. A: F.
A. Epic. Eben: B. Sedentari: C. Claria-

VERTICALS:

saques.
OI: 7. Bans. Ansa: 8. Eeres. Remi: 9. Nis-
bo: 4. Cer. D. Sin: 5. Nin. Elina: 6. Eta. N.
1. Escullera: 2. Pelo. arat: 3. idar. Ro-

HORITZONTALS:

ELS REFRANYS DEL MES

SETEMBRE

Al setembre, carbasses.

Al setembre cull les pomes, abans que no vinguin les bromes.

Tramuntana per Sant Miquel, els pagesos tot l'any miren el cel.

SUPERSTICIONS I PREOCUPACIONS DEL POBLE

No convé mirar massa fixament a una persona, perquè se la pot ullprendre.

Passar per dessota d'una escala de mà, oberta, és presagi de desgràcies.

Menjar cues de pansa fa tenir memòria.

CARNICER, 1 - ☎ 31 12 45 - TARREGA

CURS

1982-83

FRANCÈS

amb la col·laboració de L'ALLIANCE FRANÇAISE D'ESPAGNE

ANGLÈS

col·laboren Centres Reunits d'Anglès

ALEMANY

DEUTSCH - 2.000

- Preparació per: l'Escola Oficial d'Idiomes, Alliance Française, Diplôme Supérieur et Perfectionnement «Université de Toulouse», Certificate of Cambridge University, Centres Reunits d'Anglès i Goethe Institut.

CURSOS INTENSIVS ADULTS: DOS CURSOS EN UN ANY.

UTILITZACIÓ DE MITJANS AUDIOVISUALS, VIDEO TAPE.

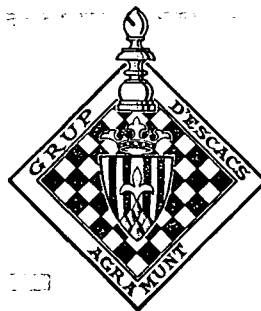
Tardes, de 4 a 9

L'experiència i preparació d'un centre són la millor garantia

MATRÍCULA OBERTA

FUTBOL

ESCACS

Ja som a les portes de la propera temporada esportiva 1982-83. Aquestes últimes setmanes, els entrenaments han estat intensos sota la direcció de l'entrenador Sr. Gatell i els partits amistosos de pre-campionat han estat fructífers, prescindint dels resultats obtinguts, ja que es ben sabut, els preparadors es llancen, especialment, a la confecció de l'equip acoplant els nous fitxatges de cara al millor rendiment del conjunt per als propers partits campeonils.

Amb el Guissona, al seu camp, el resultat fou de 2-0, el partit entretingut, jugant els juvenils i alguns titulars la major part del partit amb una bona actuació dels joves jugadors.

A Juneda també es va perdre per 3-0, partit també de provatures, ens demostrà que els nostres encara estan poc rodats i els falta molt acoplament. Els de Juneda, un bon equip de segona regional, superaren els nostres en tots conceptes.

Aquest diumenge, dia 29 d'agost, ens visità el Guissona, partit de volta; aquest partit, amb l'equip complet, sense gaires provatures, fou jugat amb més força i eficàcia, els nostres obtingueren la victòria; el resultat de 2-1 no reflecteix gaire la superioritat de l'equip local. Nous elements entraren en joc, en Vilaseca reaparegué després de dos anys de lesionat i operat tingué una actuació totalment positiva i de l'agrat de tot el públic. Ens en congratulem. També entraren en joc en Guitart, Murillo i Del Moral, aquest procedent del Belcairenc.

El partit fou jugat de poder a poder, la victòria de l'Agramunt fou justa i amb un xic més de sort podia ser més grossa. Hom preveu la possibilitat que enguany el nostre equip sigui més efectiu en totes les línies.

L'Artacho a la porta, la mitja la mateixa sense el Llobet a la «mili», la mitja amb en Guitart, Pini, Perostes, Del Moral i Vilaseca, i la davantera amb l'Escolà, Murillo, Soldevila i Piulats poden completar un equip de més força i efectivitat que l'anterior.

Espereu, doncs, el començament de la lluita, el campionat serà llarg i difícil, tots lluitarem per als primers llocs, però aquests solament estan reservats per als millors i uns d'aquests han d'ésser els nostres.

Ha començat també la preparació del conjunt de Tercera Regional així com també dels juvenils els quals prendran part als campionats provincials i els desitgem força sort i moltes victòries.

JAUME BRILS

Novament ens trobem al començament de temporada on el nostre Grup d'Escacs, recent ascendit a primera categoria provincial, haurà de defensar la seva propietat amb els d'Artesa de Segre, C.E.A. (AND), Lleida A, Lleida B, la Seu d'Urgell, Torà i Vilanova.

Si els dos anys anteriors el nostre Grup ha jugat en categories inferiors, assolint dos títols consecutius, fruit d'una bona preparació i gran entusiasme, aquest que li toca de jugar amb els equips més forts del moment actual de les comarques de Lleida, sens dubte serà una bona prova per poder valorar la vàlua dels jugadors nostres.

En principi no ens hem d'il·lusionar gaire ni tampoc donar-nos per vençuts, sabem ben clar que tant el Vilanovenc, Lleida (A) i Torà, disposen d'unes bones plantilles amb jugadors molt experts i, com en tots els esports, també s'ha de comptar amb l'equip revelació.

PAULÍ RIBERA

Es ven un Hort al Pont de Ferro

propietat de Ramon Bonet Salat (3 porques)

Interessats truqueu al tel. 39 02 79 d'Agramunt

o bé al (93) 710 60 51 de Sabadell

(preguntar per Jaume Bonet)

L.COMENGE

PINTOR - DECORADOR

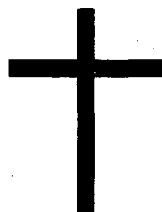
EMPAPERATS - MOQUETES - CORTINATGES

Avda. J. Mestres, 7 - 2º

AGRAMUNT

Telèfon 39.07.18

Segon Aniversari

Joaquim Felip i Brufau

METGE

que morí el dia 4 d'octubre de 1980.

A. C. S.

Els qui l'hem estimat no l'oblidarem mai.

AGRAMUNT, 1982

PLANTES PER A REMEI A LA RIBERA DEL SIO

ESTRONCA-SANGS LYTRUM SALICARIA SALICARIA

PART EMPRADA: Les fulles i les flors.

PROPIETATS: Astringent, hemostàtic.

INDICACIONS: Contra diarrees, desinteria, úlceres, llagues, cicatritzar ferides, etc.

US: A l'interior s'usa amb infusió a raó d'una cullera gran per tassa. Es prenen tres o quatre tasses al dia.

Contra la diarrea dels infants és molt eficaç, fins i tot s'empra en les desinteries dels lactans. Es una de les millors plantes per tallar la diarrea, inclús quan d'altres remeis no han pogut solucionar, i comença a ser problemàtic l'estroncar la diarrea. Hom en pot prendre quantitats considerables sense cap perill.

A l'exterior; contra l'hemorràgia del nas s'empra en fresc unes fulles taponant els narius, o es xopa un cotó amb el suc de la planta, i molt aviat els fluxos de sang del nas quedaran estroncats.

Per afavorir la cicatrització de les ferides s'usa amb cataplasma de la planta fresca damunt una gassa, tanmateix s'empra contra úlceres de les varius, llagues i similars.

Antigament aquesta planta s'usava amb un preparat, juntament amb malvi i rosella per les mateixes infermetats que actualment l'estem usant.

Amb les flors d'aquesta planta es dona color vermell al caramels.

VISC VISCUM ALBUM MUERDAGO

PART EMPRADA: Les fulles i les flors.

PROPIETATS: Hipotensor, diurètic, antiespasmòtic, etc.

INDICACIONS: Arteriesclorosis, tensió arterial, asma, malalties cròniques del ronyó, etc.

US: A l'interior és una planta tòxica, per tant en farem un ús moderat. Tenint present el mencionat anteriorment; se'n pren una cullera petita per tassa. Una tassa al dia, sense fer-ne els tractaments perllongats.

Per combatre l'arteriesclorosis i per rebaixar la pressió de la sang és molt útil.

Està comprovat que quan és més eficaç, és amb l'extracte de visc usat per via intravenosa, aleshores les seves propietats hipotensors i cardíacs són més actives.

A l'exterior; en cataplasmes, locions, apòsits, s'empra una cullera gran per tassa.

El visc és una de les millors plantes per regularitzar la pressió arterial.

En ésser diurètic, és molt eficaç en cas de gota, reumatisme, càlculs renals, retenció d'orina.

El seu ús com antiespasmòtic és molt indicat per combatre l'asma, l'histerisme i alguns autors l'aconsellen contra l'epilèpsia.

L'arteriesclorosis queda molt calmada amb una tisanca de tant en tant d'aquesta planta.

Molts autors han demostrat la seva eficàcia per combatre les hemorràgies, el mateix internes que externes.

Així com fulles i rames es poden utilitzar en petites dosis, els fruits són altament tòxics i per aquest motiu està contraindicat fer-ne ús.

UN HERBOLARI

Pregueu a Déu per l'ànima de
DOLORS MARQUILLES I SOLÉ

Mestra Nacional

que morí cristianament el dia 18 d'agost de 1982,
a l'edat de 82 anys, confortada amb els S. S.

A. C. S.

La seva apenada família, agraeix les mostres de condol
rebudes i els demana un pietós record.

Agramunt, 1982

MOVIMENT DEMOGRÀFIC MES D'AGOST

NAIXEMENTS

Anna Pijuan i Miralles dia 2
Mireia Poch i Pijuan dia 2
Elèna Almodovar i Chavero dia 12

MATRIMONIS

Didac Cases Teruel i
Anna Sala Saiz dia 14
Josep Mirada Rodelas i
M.ª Lurdes Cortadelles Solsona dia 21
Francesc Llamas Collado i
Clara-Eugènia Alarcón Mena dia 28

DEFUNCIONS

Àngela Esteve i Alseda dia 13
Dolors Marquilles i Solé dia 18
Josep Lombardo i Oviedo dia 18

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES D'AGOST

Dia	1	4-5	litres m. ²
-	20	8	-
-	23	26	-
-	27	51.5	-
-	30	6	-

Total 96.0 litres m.²

L'observador: Deudat Pont

AGRO-SIÓ, S. A.

Al servei de la pagesia
d'Agramunt i comarca

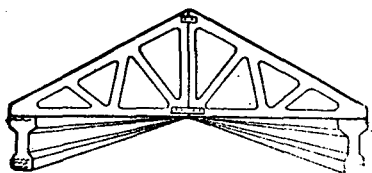

Cereals, Adobs, Llavors,
Herbicides, Insecticides
i Pinsos

Ctra. d'Artesa Tel. 39 06 62
AGRAMUNT

PRETENSATS

CUNAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13
AGRAMUNT

Tel. 39 01 15
Urgell - Lleida

Apartat 26

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens

Plaça Pou, 14

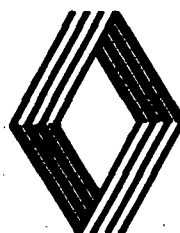
Tel. 39 07 36

Turrones R.V.

CHOCOLATES *Viladàs*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per VICENS - BONET, S. A.

AGENCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Ctra. Artesa - Tàrrega, Km. 12'800
Tel. 39 03 34 AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23
Guimerà, 13 AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142
AGRAMUNT

— OFICIS, FESTES I COSTUMS

Explicarem avui tres episodis de la Festa Major de l'any 1919 i començarem per un relacionat amb La Barretina. Aquell any aquesta Societat feia poc que havia renascut, havia llogat envellat, orquestra i una companyia de sarsuela. La Junta i la Comissió de Festes havien programat una bona Festa Major.

Una mala sort va trinxar aquell munt d'illusos i aquella Festa Major que s'anunciava gran, tranquil·la i serena, com un renàixer de La Barretina, va ser el desastre més gran que es podia somniar, una veritable catàstrofe. L'envelat amb el que es comptava per fer tota la Festa Major, sols va arribar a trossos i només en va quedar plantat la meitat. No es va arregar un ral i en acabar-se la festa, feina rai com hi va haver, perquè a l'hora tothom volia cobrar.

El Miquel Ribera, llavors propietari del local del Saló, va donar la mà a aquell jovent desmoralitzat i abatut, en contemplar aquell revés, aquella desfeta que havia rebut la nova societat per ells creada i governada. El Ribera ho pagà tot i la Societat poc a poc, va retornar-li els diners. Era President de la Societat l'Antoni Barlabé (Tonet del Pipa), i el Secretari el Josep Soldevila (Bep del Teuler). La Comissió de Festes la formaven: Ramon Ros (Ramon del Mundi), Felicià Carrera, Jaume Miralles (Jaumet de la Quima), Joan Bernaus (Joanet del Madró), Pere Vicens (Peret del Quico), el Manel del Suiets i el Pere Sans (Pere del Patit).

L'altre episodi és la corrida de toros. En aquella estranya Festa Major de 1919, una colla del Cafè l'Enric —o de l'Arturo— gent d'humor, tranquil·la i confiada, els va passar pel cap el fer toros, i sense pensar-s'hi massa ho portaren a terme. L'empresa no era fàcil, però qui vol de vegades fa més que qui pot, i en aquesta qüestió així va ésser, que no eren gent que anessin massa abundants en diners, perquè aleshores els cèntims passaven molt alts i eren molt lluny els temps d'ara que la moneda corre i vola. Doncs sí, al Velòdrom varen improvisar la gran plaça de toros, amb barreres, contrabarreres, cantina, bar, etc. El material, muntanyes de bigues de fusta, fou l'emprat per muntar aquell «ruedo». Els toreros s'anomenaven Pedrucha i el Cuatro Dedos.

Aquella tarda de toros fou d'antologia per a la nostra vila, la comarca en pes es va mobilitzar cap a Agramunt i l'èxit de taquilla fou sorprenent. Però a mitja corrida es va escapar un toro de la plaça i fregant esquenes i panxes de la multitud, s'anava fent lloc to fent camí cap al Pont de La Donzell. La Guàrdia Civil empaitant-lo al seu darrera, el va caçar a trets, salvant així el públic d'aquell pànic i esfereïment que havia produït aquella escapada.

D'aquella simpàtica colla del Cafè l'Arturo, empresaris improvisats d'aquella Festa Major de toros, en recordo uns quants: Arturo Torrents (l'Arturo), Josep Galceran (el Galceran), Ramon Ros (Ramon del Mundi), Pau Lluelles (Pau del Queleto), Josep Pampalona (Bepet de l'Hostal), Gabriel Sans (El Xandra), Jaume Vicens (Jaumet de la Seca). És possible que me'n deixi algun que ara no recordo, cosa que em sap força greu. La colla del Cafè l'Arturo, d'aquell Cafè Cantant i de timba de joc, d'aquella festa es va acabar de fer popular.

El tercer episodi d'aquella Festa Major del 1919 fou el més greu, perquè no va tenir remei, anticipant-se a la festa la mort d'un barretinaire.

Un jove de la Comissió de Festes d'aquella nova Societat La Barretina, en Pere Sans, el Pere el Patit de renom, bon tipus —media, metre noranta d'estatura— simpàtic, caràcter alegre i bo, el jove popular per excel·lència, va ésser un dels comissionats que quinze dies abans de la Festa Major van anar a Barcelona per ultimar els darrers tocs en el llogar músics, còmics i altres elements que afectaven a la festa. Tot va anar com una seda, però al retorn semblava que el Pere no es trobava gaire bé, al cap

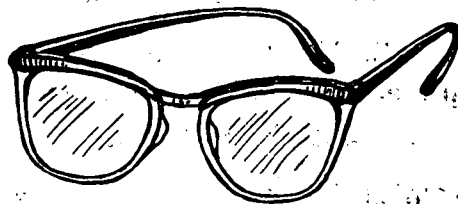
de dos o tres dies es va posar greu i moria tres o quatre dies abans de la Festa Major.

Al Pere, aquell homenàs que entre companys, en bona broma, li deien «El Monumento», aquell jove que semblava que podia vendre salut, aquell element de la Comissió que amb tanta il·lusió esperava la festa, la mort se li anticipà i ja no la va poder veure.

A l'enterrament que es va fer a les vigílies de la Festa Major hi va acudir tota la població en massa, apenada per la precipitada i dolorosa pèrdua. L'Agrupació Coral de la Societat, amb la barretina col·locada damunt l'espallit dels cantaires, hi assistí presidida per l'estandard. Carrer de Sant Joan avall, imposava l'escat de la marxa fúnebre que sonava majestuosa, però trista i adolorida; aquell desfil·lar lent i pensatiu de tots, i especialment de la joventut que acompanyava el seu amic al seu darrer viatge, en el qual no hi faltaven les noies amb les llàgrimes cara avall.

Aquella manifestació de dol, fou el preludi de la Festa Major de 1919, tristament cèlebre com si en ella s'hi haguessin donat cita la desgràcia i les rareses.

FERRAN ROS I PIJUAN

OPTICA AGRAMUNT

- * Montures i vidres graduats
- * Gran assortit d'ulleres de sol

GABINET DE LENTS DE CONTACTE

Tenim tot tipus de lentilles:

dures, semitoves i toves

i accessoris (líquids, estoigs, etc.)

Es faran les proves d'adaptació sense cap compromís. Demaneu informació.

GABINET D'AUDIOPRÒTESIS

Fem saber a tots els qui hi estiguin interessats, que de forma gratuïta i sense cap compromís, farem les proves necessàries (audiogrames) per a comprovar si tenen alguna alteració a l'oïda (sordera)

Durant el mes de SETEMBRE tindrem tècnics especialitzats audioprotesistes

Tenim piles i accessoris per aparells de sords

DEMANEU INFORMACIÓ

Optic Diplomata: JOSEP ESTEVE

Avda. M. Jolonch, 6, 2.º

(Cal Burgos)

Tel. 39 02 60

HORES CONVINQUDES

Electricitat

Jaume Omedes

Instal·lacions i Reparacions
de tota mena

Tel. 39 03 36

Carrer del Clos

AGRAMUNT

JOIERIA - RELLOTGERIA

Articles de Caça i Esport

Esteve Llagunes

ELECTRODOMESTICS

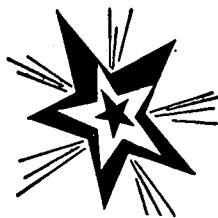
Representant de les Màquines de Cosir

ALFA I REFREI

Carrer Sió, 21 AGRAMUNT Tel. 39 02 61

Fruites Serra

JOGUINES
OBJECTES
REGALS

l'Ultima Novetat

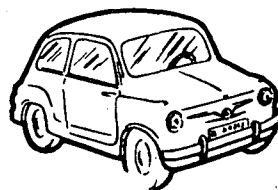
Sant Joan, 22 — Tel. 39 06 57

FUNERARIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

TALLERS

Joan Jové i Solé

Especialitzats amb Soldadura, Sensfins,
Treballs de Torn, Serralleria en general

Portes basculants i tota classe de treballs en
Fusteria d'Alumini

Tel. 390601 Pressupostossense compromís

Carrer del Clos, s/n. AGRAMUNT

INDUSTRIAS PADULLES/SORRIBES S.A.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments
i cereals VIS-SENSFINS transportadors i
elevadors de diferents mides i potències

Polígon, s/n. Tels. 39 06 06—39 06 25 AGRAMUNT

Els punts sobre les is

El motiu d'aquest article, és fer-ne cinc cèntims de l'estat de coses a Mafet, i també per contestar, o millor dit, per puntualitzar l'injuriós i lamentable article publicat a la pàgina n.º 2 de SIO del juliol passat titulat «Les conseqüències d'un vedat».

Vull començar per donar la raó a la Sra. Figueres en un sol aspecte. Jo també dono el més sentit pesar al poble de Mafet, però no per haver perdut coses tan personals com amistats, temps, diners, o tranquil·litat, sinó perquè s'està perdent el poble com a poble per culpa d'enfrontaments personals, mes, no barregem les coses, anar o no a missa, és qüestió a part, tant hi poden anar els «sants» com els «pecadors», encara que és freqüent anar-hi, com vostè sap, per lluir el nou vestit o per captar alguna notícia.

Una altra cosa que no em sembla gens bé, és que parli d'una reunió a Agramunt, a casa particular, com si fos algun delictes. Vull dir-li, per si no ho sap, que s'ha estat lluitant durant molts anys per aconseguir, entre d'altres, la llibertat de reunió. No vulgui anar endarrera. A més, em sembla poc ètic dir això, quan persones de la colla que vostè glorifica, s'estan reunint cada dos per tres també a Agramunt i a casa particular. I si d'aquella reunió li ve saber que es pot o no fiar, després dels anys que portà vivint a Mafet, em permeto «felicitar-la» per tenir tan bon ull! Respecte a les reunions públiques, reunions de poble, és molt atrevit dir qui hi va amb el cor a la mà i qui fa tuf a tramoia, el que sí puc dir és que crits, sorolls insults i l'escolltar dissimuladament darrera la porta o al balcó de casa veïna, estan a l'ordre del dia.

Sobre l'ús que fa vostè de la paraula vendre, em permeto puntualitzar, que no es venen, s'arrenden els drets de caça, i no es compren en ferm a 1.200 ptes. com qui compra escombres, sinó que es lloga un terreny per a caçar-hi a raó de 1.200/Ha., que per altra banda, no és mal preu, i si aquests diners no es destinen al poble, és perquè en el vedat no hi col·laboren tots els propietaris com en els anys anteriors, ja que em consta que la majoria estarien disposats i contents de donar aquests diners al poble si hi participen tots, però el que no poden fer és pagar uns el pastís, i que els altres se'n llepin els dits.

Quant el «gran crit en favor de la llibertat» del que parla, ja ho crec que es crida!, però que és per vostè llibertat?, jo crec que és respectar, respectar les altres opinions, respectar el que tothom sigui amo del seu, respectar també els errors dels altres. Jo li reconec a vostè el dret a equivocar-se, sense necessitat de trobar-ho en cap llibre.

També voldria parlar del cessament, perdó, dimissió de l'alcalde de Mafet, i del nomenament d'un de nou. Visca la democràcia! I de la falta de consideració del batlle d'Agramunt en no comunicar al poble de Mafet d'una manera més directa el nou nomenament, recurrent a la freda publicació a SIO. Tot i que Mafet està sols a dos quilòmetres.

La desconsideració però, no és solament en aquest detall, ja que encara que legalment pot nomenar arbitràriament l'alcalde dels agregats, no pot oblidar que també per voluntat seva, es va elegir fa tres anys democràticament un alcalde i una junta administrativa, i ara no s'ha tingut en compte ni la junta, ni les eleccions, ni els intents d'arreglar les coses de bones maneres. Fent ús de la seva AUTORITAT i de la «legalidad vigente» fins i tot demandà judicialment d'anterior alcalde.

Han durat poc els aires de democràcia a ca la Vila, qui ho havia de dir!

RAMON LLENA I MIRALLES — MAFET

Aquest any farà 18 anys...

— que el casc antic de la Vila va ésser declarat «Conjunt Històric-Artístic Nacional», suposant això la custòdia i foment dels valors abans anomenats.

— que la Companyia de Forces Elèctriques de Catalunya, S.A., va establir per a tots els dimecres un servei comercial, que de 9 a 12 del matí i a la Fonda «Cric» atenia les peticions i informació que desitgessin els veïns d'Agramunt i comarca.

— que hi havia un nou agutzil en funció de policia urbana. Les seves principals funcions eren: regular el trànsit a les hores puntes i vigilar que es complissin les Ordenances Municipals en els carrers de la localitat. L'Ajuntament el va dotar d'un uniforme brillant i cridaner per a contribuir a donar vistositat i realçar la seva missió.

— que el resum de la Festa de Sant Cristòfol era el següent:

Ingressos dels rebuts	6.145 ptes.
Despeses:	
Sr. Rector	300 ptes.
Músics	2.500 »
Impremta Pera	179 »
Catxet Sant Cristòfol	125 »
Cobrador de Rebuts	400 »
Fonoll Instal·lació elèctrica	165 »
Clauers	2.025 »
4 botelles de xampany	85 »
Bar Sport	56 »
Bar Casa Vostra	75 » 5.910 ptes.

Total sobrant

235 ptes.

PILAR SOLANES

L'Ajuntament Informa

OBRES

El dia 28 d'agost tingué lloc una reunió entre els veïns del carrer Verge del Socors i representants del Consistori per tractar sobre les obres de pavimentació i serveis que l'Ajuntament té intenció de dur a terme en l'esmentada via pública. Posteriorment, el dia 30, el Plenari corresponent al mes d'agost i a la vista del ple acord obtingut en la reunió, aprovà la imposició de les corresponents contribucions especials als veïns i el plec de condicions de les obres per tal d'avançar al màxim en aquesta obra important per tot un sector de la vila i per la població en general, donat els serveis comunitaris que estan ubicats en aquella zona.

PISCINES MUNICIPALS

Acabada la primera temporada de les Piscines Municipals, ens cal assenyalar la massiva afluència d'agramuntins i forasters que han acudit a gaudir del recinte que sempre s'ha conservat amb una netedat perfecta i unes condicions higièniques immillorables. S'ha tingut una especial cura en aquestes dues qüestions i s'ha emprat el màxim rigor, fins arribar a prohibir l'entrada per tota la temporada a persones de reprovable comportament, i tots els mitjans necessaris al servei d'un personal que ha posat tot el seu esforç i dedicació a la tasca que s'els havia encomanat.

S'han venut un total de 9.353 entrades i 1.208 abonaments que sumen un total d'1.117.180 pessetes que, amb les 100.000 de l'arrendament del bar, fan un total obtingut d'ingressos d'1.217.180 ptes.

Vist el resultat d'aquesta primera temporada, creiem que cal continuar amb la política de preus populars que fan assequible el gaudir d'aquest servei tan necessari a l'estiu, a la totalitat de les famílies del municipi.

BOMBERS

Durant el mes d'agost s'ha rebut dels Serveis de Bombers de la Generalitat de Catalunya el següent material:

5 Motxilles, 10 mànegues de 25 mm.; +1 Reducció de 45 mm. a 25 mm.; Una llança de 25 i 4 mànegues de 70 mm.

Aquest material és el primer que s'ha rebut des que a principis d'any s'establí un conveni Ajuntament-Generalitat. Actualment s'està cercant un local on instal·lar el Parc de Bombers per poder rebre en el seu moment el camió contra incendis que està atorgat a la nostra Vila.

CENTENARI

En aquest any de 1.982 en què a la nostra vila s'han inaugurat moltes realitzacions públiques, ens cal deixar constància de què també enguany s'acompleixen els 100 anys de la inauguració dels Safareigs, obra d'interès públic molt important en aquella ja reclusa data que ha quedat per sempre en la història de la nostra vila.

DESCUITS

Per causa d'un descuit, del qual es demanen disculpes des d'aquí als afectats, en el Programa Oficial de la Festa Major, s'omittren els noms dels autors de les fotografies.

Les fotos són de: R. Creus, Eugeni, J.M. Pijoan, Joan Puig i Arxiu Municipal.

NOMENCLATOR

Una de les primeres tasques que l'actual Ajuntament portà a terme fou l'ordenació dels carrers i places de la vila en quant a la seva nomenclatura. Es posaren noms a totes les vies públiques, tenint una gran cura en conservar la història i la tradició popular, i posteriorment, en el transcurs dels mesos, s'han anat posant plaques en una majoria del centenar de carrers i places que compta la nostra vila.

Finalment ha sortit a la llum, tots els teniu a les vostres cases, un nomenclator oficial d'Agramunt, un treball magnífic d'estimables col·laboradors en l'esforç de tirar endavant els aspectes culturals i històrics de la vila d'Agramunt i la Ribera del Sió.

ESCOLES NOVES

El passat dia 2 de setembre i per la persona del Cap de Serveis d'Ensenyament a Lleida, Sr. Josep Valera, la Generalitat de Catalunya féu entrega a l'Ajuntament d'Agramunt del nou Grup Escolar de 8 unitats que la nostra primera institució ha construït en la zona del Passeig.

El dia 9, les noves escoles foren oficialment inaugurades pel Molt Honorable President del Parlament de Catalunya, senyor Heribert Barrera. Les noves instal·lacions romangueren obertes durant tota la Festa Major per a què poguessin ser visitades pels agramuntins.

Amb la posta en marxa d'aquest nou centre escolar, queden ja per moltíssims anys cobertes les necessitats escolars en quant a edificis es refereix. Una nova fita aconseguida.

MUSEU

Durant la passada Festa Major, estigueren exposades al Museu Municipal les fotografies concursants al II Concurs Fotogràfic Vila d'Agramunt, juntament amb divers material gràfic sobre la visita que realitzaren a casa nostra el president Tarradellas, el 9 de setembre de 1.979 i el president Pujol el 5 de juny de 1.982. També s'exposà una mostra del material d'arxiu i aportacions de particulars.

El Jurat del Concurs Fotogràfic atorgà els següents premis:

FOTOGRAFIES COLOR

1er Joan Puig i Ribera.

2^{on} Ricard Creus.

3er Jack Reichardt.

Accèssits, Joan Puig i Ribera (3), Isidre Marsà i Jack Reichardt.

FOTOGRAFIES BLANC I NEGRE

1er Josep M. Pijoan.

2^{on} Jack Reichardt.

3er Ricard Creus.

Accèssits, Josep M. Pijoan (2), Ricard Creus (2) i Francesc Xavier Santabàrbara Puri.

ESPORTS

Fruit de la campanya de promoció esportiva que l'Ajuntament inicià ja fa més de tres anys, i del treball del tècnic Ricard Burbulla, aquest estiu un esportista local, en Carles Escolà, ha obtingut un considerable èxit en els Campionats d'Espanya de Natació de Promoció en aconseguir 2 medalles de bronze i una d'argent. L'Ajuntament continuarà la seva política de promoció de l'esport, molt especialment l'escolar, i donarà les ajudes necessàries a tots aquells que pels seus mèrits en siguin acreedors, tal com ha succeït en aquest cas comentat.

FESTA MAJOR

En altres indrets d'aquest número de SIO es dona detall de la passada Festa Major, aquí ens cal únicament rememorar totes aquelles persones, i molt especialment els membres del Consell Municipal de Festes i la brigada municipal, que han possibilitat tants i tants actes que han fet d'aquesta Festa Major una de les més reeixides que es recorden.

LLICENCIES D'OBRES

A Octavi Soldevila i Alba, per arrebossar les esquerdes de la façana de casa de la Ronda dels Comtes d'Urgell.

A Antònia Coma i Villalta, per arreglar l'entrada de la casa situada al Cr. del Castell.

A Josep Puig i Querol, per cobrir part de la terrassa en la casa del Cr. Castell.

A Nicolau Monterroso i Vilaseca, per realitzar obres en la casa del Cr. Verge dels Socors.

A Samsó Solans i Pujol, per obres en la casa del Cr. del Castell.

A Jordi Sera i Granés, per obres en la casa del Cr. de la Carbassa.

A Josep Ros i Escolà, per arreglar la teulada i construir una terrassa en la casa del Cr. de la Sabateria.

A Salvador Camats Nadal, reparació de baixos en la casa del Cr. de Sant Joan.

A Concepció Martorell i Badia, per pintar la façana de la casa situada al Cr. d'Àngel Guimerà.

A Ramon Boncompte i Pijuan, per construir una xemeneia en la casa de la Ctra. de Les Puelles.

XARXA DE CLAVEGUERES

A Joan Llordés i Claramunt, per connexió de la seva casa, a la general, Cr. de Pompeu Fabra.

A Miquel Ramon i Boix, des de la seva casa a la general, Cr. de Pompeu Fabra.

CONNEXIONS D'AIGUA

A Josep M.ª Magriñà i Baltasar, per una connexió al seu pis de l'Avinguda de Jaume Mestres.

OBERTURA D'ESTABLIMENTS

A Divina Miralles i Bonet, per una tenda de queviures, al Cr. de l'Institut.

A Maria Domènec i Vidal, per una tenda de joguets i gèneres d'esports, al Cr. d'Àngel Guimerà.

A Roser Torres i Granés, per un comerç de vins i licors, en l'Avinguda de Jaume Mestres.

A Antònia Silvestre i Rossell, per una tenda de queviures al Cr. de Sant Joan.

A Victòria Sala i Prat, per una tenda de fruites i verdures, al Cr. de Sió.

A Amadeu Valls i Zurita, per un magatzem distribuïdor de productes càrnics.

ALTRES LLICENCIES

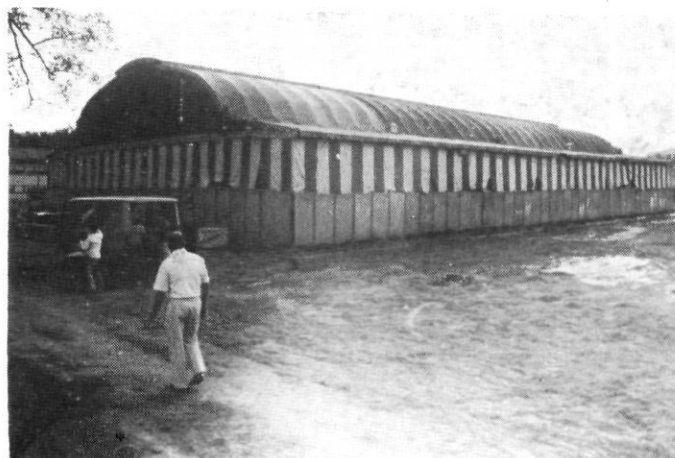
A Antoni Creus i González, per col·locar una visera al seu bar, en la C. ra. de Tàrraga.

A Manuel Valecillos i Felicià Garcia, per instal·lar quatre pals de conducció elèctrica fins al seu magatzem, C. ra. de Tàrraga.

FACTURES APROVADES

Antoni Zurita, materials i treballs Piscines	20.602
Esports Burballa, materials	122.995
Sebastià Albareda, treballs Polesportiu	191.977
E.S.A., combustible vehicles Municipals	29.564
Trepat Mora, parasols Piscines	23.596
Mobles Escolà, material Piscines	4.600
FECSA, enllumenat públic	296.131
Id., força motriu	245.109

Antoni Esteve, material obres	58.878
Foment Pro-Mercat, quota juliol	11.000
Retroexcavadores Torres, treballs Piscines	20.900
Sebastià Albareda, instal·lacions Piscines	1.558.330
Comercial Pegano, materials Piscines	6.250
Arpalsa, impresos	1.525
Butano-Propano, documentació instal·lació gas propà Piscines	10.000
Tot Camp, material Piscines	11.757
Llibreria l'Espiga, material servit oficines municipals	6.162
Pretensais Cuñat, material servit Piscines	203.217
Tresoreria Seguretat Social, Personal contractat, juny	230.331
Farmàcia Viladot, material servit Piscines	5.744
Pera d'Agramunt, material servit	9.189
Comercial Eco, clor servit	84.360
Elec ricitat Torrents, material enllumenat	16.020
Pirotècnia Igual, traques F. Major	50.877
Garatge Vidal, reparació vehicles municipals	1.813
La Alianza, rebuts funcionaris agost	9.540
Josep Jovell, instal·lacions aigua Camp d'Esports	12.470
Ferreteria Molinet, material obres municipals	7.355
Transports Poch, paquets a Tàrraga	1.415
Vulcanitzais Ibarz, reparació vehicles municipals	25.210
Forn Camats, tiquets transeünt 1981 i 1982	7.301
Casanovas, tramitació assegurances socials	9.110
A. Sangrà, material servit	53.352
A Clo'tet, bales de palla escorxador	1.500
A. Sangrà, fundes màquines escriure	3.550
El Consultor, exemplar Regul. Local	2.300
FECSA, enllumenat públic Verge dels Socors	7.291
Ramon Gili, treballs i reparacions d'aigua	157.841
Fusteria Alarcon, treballs fusteria	7.800
Comercial Sans, reparacions màquines	5.765
Camats Gns., materials servits obres municipals	54.257

El Consell de Festes de l'Ajuntament va muntar aquest gran envelat que va ser el lloc del ball i sarau.

Foto: R. Creus

UN CONTE ESPORTISTA

per Guillem Viladot

Aquest conte explica una anècdota que succeí a Amèrica. El senyor Morris era el cuidant de l'atleta Shaw que es considerava el corredor més ràpid. Morris acompanyava el seu pupíl a tots els entrenaments. Un cop acabats, li eixugava la suor i l'ajudava a canviar-se de roba. A cops si les proves havien estat molt dures, Morris ajudava Shaw a dutxar-se.

Un cop a casa, era Morris qui es cuidava dels aliments que Shaw havia de menjar, i qui determinava les hores que havia de dormir. Feia tants anys que anaven plegats, que l'atleta ja no sabia fer res sense el seu ajudant. Expliquen que fins i tot quan era l'hora de divertir-se, Morris havia d'estar present fos allà on fos.

Com era de preveure, arribà un dia que es disputà el campionat del món de cursa a peu. A partir de l'anunci, Morris va sotmetre Shaw a un entrenament constant i molt meticulós. A més d'altres exercicis esportius, cada dia feien un recorregut determinat per tal de controlar el temps a fi i efecte de superar-lo. Durant aquestes marxas, Morris no es movia del costat del seu protegit, i l'animava a fer-ho cada dia més bé.

Quan arribà el dia assenyalat, l'atleta Shaw es trobava en unes condicions perfectes. El pes era el que calia i les cames tenien una agilitat com mai; a més, la seva caixa toràstica funcionava amb un ritme envejable.

A aquesta prova atlètica, hi van concórrer molts participants. Fins a l'hora de la sortida, Morris s'esmerçà a donar consells al seu pupíl. I ja estava anant cap a la meta de sortida, que Morris no parava de complaure aquell el cos del futur campió: li passava teles fines per damunt, li vigilava l'equip, li comprovava el calçat i un cop li féu obrir la boca per veure si l'aire hi passava sense cap entrebanc.

Quan tots els atletes van estar afluïrats a la meta de sortida, pels altaveus del circuit s'anuncià que es retiressin els managers. L'ordre

va ser complida devotament i amb rigor. Des de fora del circuit, Morris el preparador contemplava el seu atleta amb orgull. I quan es donà el senyal d'arrencada amb un tret, ell, menat per la seva profunda vocació, també es posà a córrer, encara que per fora del trajecte assenyalat als participants.

El camí que havia de seguir Morris no sempre era planer, sinó que sovint era ple d'entrebancs i, molts cops, feia grosses marrades. Però ell, amb tot, seguia corrent, corrent sense parar, menat per un sol desig: el deure d'estar a la meta final quan arribessin els atletes.

En unes quantes ocasions, Morris passà molt prop dels participants, i aleshores guaitava Shaw i implorava que el seu protegit fos el primer. En un moment donat, Morris hagué de desviar-se molt del trajecte oficial, i fins i tot va haver de passar per uns herms. El cor li batejava fort i les cames li tocaven al cul de tan de pressa que es movien.

Va fer un esforç, enfilà una baixada, creuà uns camins, girà a la dreta i, després d'atravesar uns bancals recent regats, arribà a la meta. Allà ho preparà tot, perquè tot havia d'estar llest pel moment de la victòria. Al cap d'uns moments es van començar a atalaiar els atletes. Se'ls veia una mica cansats, però ataven molt encara.

Quan va ser més prop, Morris va poder adonar-se que el primer de tots era Shaw, davant, a pocs metres, de dos atletes més. Va ser molt emocionant: la petita distància fins a la meta fou coberta amb una exhalació. I una bandera assenyalava la fi de la cursa.

Tot just trepitjada la ratlla de la meta, Morris s'apropà al seu pupíl i li començà a eixugar la suor i a mimar-lo mentre li deia a crits:

—Campió! Visca el campió! L'únic... El més veloç!